

p. 16

Entrevista

Adrià i Sofia, activistes de la Flotilla

p. 18

Tècnic Eulàlia

Comença el centenari de l'escola de Sarrià

p. 22

Reportatge

Uaala obrador, una aposta per l'economia circular

p. 32

Observatori Fabra

Un viatge on el cel toca la ciutat

p. 24

Els Castellers de Sarrià fan història

LA VETERINÀRIA de Sarrià

c/ Salvador Mundí, 15
08017, Barcelona

CLÍNICA VETERINÀRIA
PERRUQUERIA CANINA I
BOTIGA D'ALIMENTACIÓ

933 395 996
696 018 406

VIDRES I TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC A SARRIÀ

30 ANYS D'EXPERIÈNCIA

ALUSPAI
PROJECTES I SOLUCIONS D'ESPAYS

C. Ivorra, 18 - 08034 Barcelona
T. 932 051 021 - 932 803 288
aluspai@aluspai.com / www.aluspai.com
www.cristaleriaaluspai.com

Vols fer una festa i no saps on?

Estàs a casa teva! (netegem nosaltres)

Festes Privades i Graduacions

Nota79 • C/ Vallirana 79
(Entre Plaça Molina i Plaça Lesseps)

Tel. 669 893 140

Nota79 EXPRESSION LIVE MUSIC BAR

Orality ODONTOLOGIA I MEDICINA ORAL

COMBINEM INNOVACIÓ I EXPERIÈNCIA PER OFERIR-TE ELS MILLORS RESULTATS

El Dr. Ricucci i el seu equip de professionals et cuidem a tu i la teva salut bucodental amb compromís i un tracte proper, assegurant que cada visita sigui el més agradable possible.

Vine i descobreix una atenció pensada per a tu

EXPERIÈNCIA TRANSPARÈNCIA TECNOLOGIA

Vallirana, 28 08006 BCN

937 978 493
682 593 148

www.oralita.com
info@oralita.com

AUTOPAMU AUTOESCOLA

**CURSOS DE TEÒRICA INTENSIVS
DISPONIBILITAT DE PRÀCTIQUES**

ARTESA SEGRE, 12 - 08022 - BARCELONA

QUIN ÉS EL MILLOR TRACTAMENT PER PERDRE PES?

Clínica ServiDigest és un centre sanitari, pioner a unir els Serveis Mèdics i Quirúrgics de les especialitats d'Aparell Digestiu, Endocrinologia, Nutrició i Dietètica, Cirurgia General, Digestiva i Bariàtrica, amb Unitats especialitzades en les diferents patologies, com la seva Unitat multidisciplinària d'Obesitat, primera unitat acreditada per la Societat Espanyola d'Obesitat (SEEDO), amb l'objectiu d'oferir als pacients un estudi diagnòstic i un tractament mèdic-quirúrgic, integral i personalitzat.

A Clínica ServiDigest fem una valoració mèdica inicial per adaptar el millor tractament a les necessitats del pacient, segons el grau de Sobrepès o Obesitat que presenti i el seu estil de vida, oferint a més el reforç psicològic necessari per corregir els estímuls emocionals que ens porten a menjar equivocadament.

Els nostres professionals especialistes en Endocrinologia, Nutrició i Dietètica, Endoscòpia digestiva, Cirurgia de l'Obesitat (bariàtrica) i Psicologia, apliquen de manera coordinada el millor tractament per perdre pes: dietètic, farmacològic, endoscòpic o quirúrgic.

TRACTAMENTS ENDOSCÒPICS A CLÍNICA SERVIDIGEST

BALÓ INTRAGÀSTRIC ENDOSCÒPIC (BIE)
GASTROPLÀSTIA RESTRICTIVA ENDOSCÒPICA (MÈTODE APOLLO)

TRACTAMENTS QUIRÚRGICS A CLÍNICA SERVIDIGEST

GASTRECTOMIA VERTICAL-SLEEVE GASTRECTOMY
BY-PASS GÀSTRIC
DERIVACIÓ BILIO PANCREÀTICA AMB ENCREUAMENT (SWITCH DUODENAL)
SADI-BY-PASS DUODÈ-ILEAL

Finançament a 24 mesos sense cost
Informa't en el 625 334 334

Clínica ServiDigest
CENTRE MEDICOQUIRÚRGIC

APARELL DIGESTIU, METABOLISME, NUTRICIÓ I OBESITAT

més informació a www.servidigest.com Balmes, 334 08006 - BARCELONA 935 450 990 - 934 153 464

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL
Coordinació de continguts
CARME ROCAMORA
redaccio@diarieljardi.cat
Redactors
JESÚS MESTRE CAMPI, ANA RUBIÓ,
JORDI MUÑOZ
Correcció
MÒ BERTRAN
Maquetació
LAIA ARISA (eleidisseny.com)
Comercial
JOSEP M. FARRÀS
josepm@diarieljardi.cat

© Textos: els autors
© Fotografies i il·lustracions:
se n'esmenta l'autoria o
la procedència

Tirada: 11.500 exemplars
Dipòsit legal: B 25204-2014
Il·lustració de portada
Els Castellers durant la Festa Major
de Sarrià
© Parlament de Catalunya

Publicitat: 606 083 371

Administració:
633 076 551 (via WhatsApp)

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per terceres persones en la publicació.

 amic associació de mitjans d'informació i comunicació
 ACPC
Associació Catalana de la Premsa Comarcal

 Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Editorial

Deixem enrere una Festa Major de Sarrià que ha estat un èxit tant d'assistència com de convivència. Els Castellers de Sarrià han tornat a fer història, i per això els dediquem la portada. També han estat multitudinàries les diferents iniciatives per celebrar la Castanyada als barris de Sarrià - Sant Gervasi, i ara ja es posa la mirada a la celebració de Nadal.

Aquest mes s'ha celebrat el Consell Plenari, amb un moviment inèdit i anormal en comparació a la resta de districtes de la ciutat: la incapacitat d'aprovar una iniciativa de suport a Palestina. Publiquem, seguint la mateixa temàtica, una entrevista a Adrià Plazas i Sofia Peris, dos santgervasiencs que es van embarcar a la Flotilla i que van ser detinguts per Israel.

Aquest octubre també s'ha celebrat l'inici de la commemoració del centenari del Tècnic Eulàlia, que ha reunit familiars, exalumnes i amics, en el que va ser un bonic retrobament. A banda, parlem de qüestions que no ens alegren tant, com el tancament d'Art Floral. I d'altres, que, en canvi, il·lusionen: l'obrador Uaala de Vallvidrera, una aposta pel comerç de proximitat i l'economia circular; i també l'aniversari de la Fundació Esmen, que celebra 35 anys d'inclusió i acompanyament a les persones amb discapacitat. Podreu tocar el cel amb l'article sobre l'Observatori Fabra, un tresor que tenim al nostre districte. ■

Sumari

4	AGENDA	25	LA DRECERA
5	VIST AL TWITTER	26	CULTURA
6	ACTUALITAT		Ressenya "Viure l'espai públic" J. CLOTET
	L'abstenció de Junts impedeix aprovar un text a favor de Palestina C.ROCAMORA	27	Nomenclàtor: Carrer de Laforja
8	Avança la pacificació del carrer d'Escipió C.ROCAMORA		J.MESTRE
10	Les lluites per salvar el patrimoni verd fan pinya EL JARDÍ	28	El relat E.COROMINAS
12	L'adeu de l'Art Floral A.RUBIÓ		Les ressenyes de la Casa Usher
14	25N: el miratge de la igualtat R.GÓMEZ I I.CLARÀ	30	Josep F.Ràfols C.ROMANÍ
	La Fundació Esmen fa 35 anys EL JARDÍ		Torre Bernat i Creus J.D.OLEZA
16	ENTREVISTA	31	Enric López: Rotary C.ROCAMORA
	Sofia i Adrià, activistes de la Flotilla J.MCAULAY	32	METEOROLOGIA
18	CULTURA		Allà on el cel toca la ciutat: viatge a l'Observatori Fabra A.RUBIÓ
	El Tècnic Eulàlia inaugura els actes del centenari J.MESTRE	34	EXPLORAR EL JARDÍ
22	REPORTATGE		Verd al voltant de la Parròquia Sant Vicenç P.TORT
	Uaala Obrador A.RUBIÓ	35	L'ocell: el titella E.CAPDEVILA
23	OPINIÓ	37	BIOLOGIA
	A.ROMERO, G.VILALTA, CSI		Tots parents, tots diferents C.JUNYENT
	CULTURA	38	REMEIS I CUINA DE CONVENT
24	Els Castellers de Sarrià descarreguen el primer castell de vuit EL JARDÍ		El caqui F.VALENTÍ SERRA DE MANRESA
		38	SALUT
			Cuidar aquells que cuiden M.MONTENEGRO
		39	GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES

DESPACHOS DE 1 A 4 PERSONAS

■ ■ ■ Alquiler de despachos Salas de reuniones Oficina virtual ■ ■ ■

www.bcncentrenegocios.com

Más información:
(+34) 931 810 250
info@bcncentronegocios.com

Dirección:
Benet Mateu 40
08034 Barcelona

Fins al 2 de desembre

NOVEMBRE

FINS AL 28 DE NOVEMBRE

Exposició: **Senyes d'identitat. Retrats de dones**
Centre Cívic Vil·la Florida
 c/ Muntaner, 544

A PARTIR DEL 3 NOVEMBRE

Exposició: **De la llauna al Centre Cívic**
Centre Cívic Vallvidrera
 c/ d'Elisa Moragas i Badia, 34

5 DIMECRES

▶ 11 h
 Visita a l'exposició: **Vivir bien morir bien**, amb Nathalie Rey.
Centre Cívic Vil·la Urània
 c/ Saragossa, 29

▶ 18 h
 Xerrada: **Astronomia per un món millor**, amb Jorge Rivero.
Centre Cívic Vil·la Urània

▶ 18 a 20 h
 Patrimoni de Collserola: **La recuperació de la pedra seca**, amb el Grup de la COPP.
Centre Cívic L'Elèctric
 ctra. de Sant Cugat, km 6,5
 Preu: 38,73 €

▶ 19 h
 Veus de la República: **Com sobrevivim a les agressions?**
Casa Orlandai
 c/ Jaume Piquet, 23

▶ 19 h
 Conferència: **Uns apunts de Jaume Segarra (València, segle XVI)**, Francesc Cremades
Societat Catalana d'Història de la Medicina
 c/ Major de Can Caralleu, 1-7
 ▶ 20 h
 Dimecres Jazz: **Poyo Moya Trio**.
Teatre de Sarrià
 Major de Sarrià, 117

6 DIJOUS

▶ 17.30 h
 Lletre Petita. Llibres a Escena: **Bestiari casolà**, amb Micro Troupe. + 4 anys
Biblioteca Sarrià – J.V. Foix
 pl. de Sarrià, 1
 ▶ 18 h
 Cicle DMD: **Debat 'Vivir bien morir bien'**, amb Nathalie Rey
Centre Cívic Pere Pruna
 c/ Ganduxer, 130

▶ 18 h
 Docuforum, Green Films: **Renovables sí, però així?**
 Amb Alberto González Cartes
Centre Cívic Vil·la Urània
 ▶ 19 h
 Club de lectura: **Fotografia analògica**, amb Leila Méndez,
Llibreria Casa Usher
 c/ Santaló 79
 Preu sessió: 5 €

▶ 19.30 h
 Projectió documental: **Viure la mort**, amb SomnisCineclub
Mercat Cultural Vallvidrera
 c/ Elisa Moragas i Badia, 2
 Preu: 4 €
 ▶ 20 h
 Dijous clàssica: **Katharina Bierweiler & Schubertiada**.
Teatre de Sarrià

7 DIVENDRES

▶ 17 h
 Mini-elèctric: **La química de l'slime**, amb Explòrium
Centre Cívic L'Elèctric
 ▶ 17.30 h
 Fem barri: **Circula la roba!**
Centre Cívic Vallvidrera
 18.30 h
 Concert: **Marc del Pino i Sílvia Murillo**
Centre Cívic Can Castelló
 c/ Can Castelló, 1 - 7
 ▶ 19.30 h
 Música de cambra: **Naturalesa cantada per a flautes**, amb Quartet Fix
Centre Cívic Pere Pruna
 ▶ 19.30 h
 Concert: **Oriol Estivill, clarinet, i Daniel Ruiz, piano**
Jardí dels Tarongers
 c/ de la Ràbida, 5

8 DISSABTE

▶ 11 h
 Activitats per a famílies: **El racó: la tribu canta**, amb Anna Català. De 3 a 7 anys
Centre Cívic Vil·la Florida
 ▶ 11 h
 Itinerari: **La Barcelona dels Àngels**, amb Joan de Haro.
Centre Cívic L'Elèctric
 ctra. Sant Cugat, km 6,5
 ▶ 11.30 h
 Cinema per a famílies: **Ernest & Celestine, contes d'hivern**,

amb SomnisCineclub. + 3 anys
Mercat Cultural Vallvidrera
 c/ Elisa Moragas i Badia, 2
 Preu: 4 i 2 €
 ▶ 11.30 a 12.30 h
 Activitat familiar. La Petita Proposta: **Música**
Centre Cívic Sarrià

9 DIUMENGE

▶ 11.30 h
Sardanes a la plaça de Sarrià, amb la Coble del Baix Llobregat
Plaça de Sarrià
 ▶ 12 h
 Espectacle familiar: **Taichi Tsukumo**.
Teatre de Sarrià

10 DILLUNS

▶ 18.30 h
 Espectacle: **Science and Songs**, amb Victor Puntos i Eduardo Green.
Centre Cívic Vil·la Urània
 ▶ 19 a 20.30 h
 Xerrada: **Quan la infància fa mal. Escenaris de bon tracte en la infància**, amb Samantha Martínez i Ainoa Roca.
Casa Orlandai

11 DIMARTS

▶ 17 h
 Ens expliquen: **Drets al final de la vida**, amb l'associació Dret a Morir Dignament.
Casal Sant Ildefons
 c/ de Marià Cubí, 111
 ▶ 17.30 a 19 h
 Xerrades i recursos: **Els drets al final de la vida**
Centre Cívic Sarrià
 ▶ 17.30 h
 Activitat familiar: **De rondalla en rondalla**, amb Elena Codó.
Centre Cívic Can Castelló
 ▶ 18 i 25 20 h
 Cinema: **Pepe Carvalho**
Centre Cívic Vallvidrera

12 DIMECRES

▶ 10 h
 Cibernàrium: **Utilitza Biblio Digital per llibres i cinema en préstec**, amb Barcelona Activa.
Biblioteca Sarrià – J.V. Foix
 Plaça de Sarrià, 1
 ▶ 18 h
 Teatre: **Yo soy una fiesta**, amb

La Perrerie i Lola Vera
Centre Cívic Vil·la Urània
 ▶ 19 h
 Pantalla BDC: **Los buenos profesores**
Centre Cívic Vil·la Florida
 ▶ 12 20 h
 Dimecres Jazz: **Blueroomess**
Teatre de Sarrià

13 DIJOUS

▶ 19 h
 Inauguració de l'exposició: **La dansa del pinzell**, de Tere Vila Matas. Fins al 9 de gener.
Fundació Felícia Fuster
 c/ Camps i Fabrès, 3-11, baixos 3a
 ▶ 19 h
 Teatre. Petites bambolines: **El tiet**, amb Anton Coimbra
Centre Cívic Vil·la Florida

▶ 19 h
 Inauguració exposició: **Altres belleses: marques, fissures i esquerdes**, de Claire Reed i Cló Quintero
Centre Cívic Pere Pruna
 ▶ 19 h
 Aires poètics: **Ariana Basciani sobre Rafael Cadenas**.
Casa Orlandai
 Preu: 3,20 €
 ▶ 20 h
 Dijous clàssica: **Oscar Martín & piano**
Teatre de Sarrià

14 DIVENDRES

▶ 11 h
 Lletre Petita. Petites passes: **Ballmanetes**, amb Montse Dulcet. Fins a 3 anys
Biblioteca Sarrià – J.V. Foix
 ▶ 19 h
 Música: **Agua**, amb Natalia Delgado veu i teclat, i Cecília Collaço percussió.
Centre Cívic L'Elèctric
 ▶ 19 i 20.30 h
 L'Imperdible del divendres: **Fear Act.3**, amb ia: Acts of liberation.
Casa Orlandai

15 DISSABTE

▶ 8.30 h
 Passejada: **Collserola occidental, patrimoni històric i natura**, amb Jordi Esglesas
Centre Cívic Vallvidrera

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a internet, a l'agenda del web diarieljardi.cat

▶ 10.30 a 13.30 h
 Monogràfic: **Quadern plegat**, amb Alicia Santamaria
Centre Cívic Sarrià
 Preu: 16,77 € + 4 € smaterial

▶ 11 h
 Programa de ràdio especial: **Setmana de la Ciència 2025**
Centre Cívic Vil·la Urània
 ▶ 12 h
 Matinal infantil: **No hi havia una vegada**, amb Les Lloronas
Casa Orlandai
 Entrada: 3,20 €

▶ 19 h
 diumenge 16 18 h
 Teatre: **Pepa Plana: A cada pas**
Teatre de Sarrià
 ▶ 19 h
 Concert: **Angeladorm**. Circuit Barcelona Districte Cultural
Centre Cívic Sarrià

16 DIUMENGE

▶ 10 h
 Ecodiumenges: **L'hort del monestir de Pedralbes**, amb Joan Solé. Punt de trobada: Monestir de Pedralbes
Associació Veïnal de Sarrià
 c/ Canet, 4

17 DILLUNS

▶ 18 h
 Xerrada: **L'estranya visió del món revelada per la teoria quàntica**, amb Juan Carlos Paniagua.
Centre Cívic Vil·la Urània

▶ 19 h
 Club de lectura: **Miriam Reyes**.
Llibreria Casa Usher
 Preu sessió: 5 €

18 DIMARTS

▶ 17 h
 Cinegran: **Allelujah**
Casal Sant Ildefons
 c/ de Marià Cubí, 111
 ▶ 18 h
La Julieta, de Prokófiev, amb LiceXballet.
Centre Cívic Vil·la Urània
 ▶ 18 h
 Xerrada: **Cuidar-los comença a taula**, amb Rita Simorra
Centre Cívic L'Elèctric

19 DIMECRES

▶ 9.30 h
 Cibernàrium: **Tràmits amb l'Administració i certificats digitals**, amb Barcelona Activa.
Biblioteca Sarrià – J.V. Foix
 ▶ 17.30 h
 Cinema: **Les aventures del rabí Jacob**, amb Louis de Funes
Espai Bigai
 c/ Bigai, 12
 ▶ 18 h
 Taula rodona: **Tecnologies quàntiques: el futur que ja comença**, amb l'ICFO
Centre Cívic Vil·la Urània
 ▶ 18 h
 Conferència: **Edat antiga**, amb Oriol Munné.
Centre Cívic Can Castelló
 ▶ 19 h
 Club de lectura: **El jardiner i la mort**, de Gueorgui Gospodínov
Llibreria Casa Usher
 Preu sessió: 5 €
 ▶ 20 h
 Dimecres Jazz: **Alan Pardo Trio**
Teatre de Sarrià

20 DIJOUS

▶ 16.45 h
 Activitat familiar: **Dret a jugar**
Centre Cívic Vallvidrera
 ▶ 19 a 20.30 h
 Xerrada: **La Barcelona a través dels ulls de Carme Karr**
Centre Cívic Sarrià
 ▶ 19 h
The Bonfire Show, amb Las Fritas Teatre.
Centre Cívic Vil·la Florida

DUET
CORTINES

Serveis

- Cortines
- Tradicionals
- Paquetos
- Enrotllables screen/tèxtils
- Tendals
- Coixins
- Plaids
- Cobrellits
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
 Via Augusta, 166
 08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

► 19 h
Conta'm una òpera: **Elisir d'amore**, amb M. J. Anglés
Centre Cívic Pere Pruna
► 20 h
Dijous clàssica: **Isabel Villanueva i Daniel Ligorio**
Teatre de Sarrià

21 DIVENDRES
► 17.30 h
Cinema familiar. Petita butaca: **Cançons per a infants i bestioles**, amb Pack Màgic.
Centre Cívic Vil·la Florida
► 18 h
Docs del mes: **L'últim cant nòmada**
Centre Cívic Vil·la Urània
► 18.30 hores
Concert folk: **Encants**
Centre Cívic Can Castelló
► 19 h
L'imperdible de divendres: **Bach té moltes formes**.
Casa Orlandai
► 19.30 h
Concert: **Miquel Gusi**, piano.
Jardí dels Tarongers
Aportació 12 €
► 19.30 h
Música de cambra: **Música per la pau**, amb Dabració Quartet.
Centre Cívic Pere Pruna
► 21 h
Concerts al Soterrani
Centre Cívic Sarrià
Preu: 5 € + consumició

22 DISSABTE
► 9.30 h
Passejada: **Travessa Collserola**, amb Mireia Querol Rovira
CC Vallvidrera i CC L'Elèctric
► 12 h
Música de cambra: **El somni de Beethoven**, amb Barcelona Classic Concert.
Centre Cívic Pere Pruna
► 17.30 h
Cinexic: **Phantom Boy**. + 7 anys
Casa Orlandai
Entrades: 3.20 €
► 18 h
Concert: **The Atom Journey**
Centre Cívic Vil·la Urània

24 DILLUNS
18 h
Xerrada: **Com sabem el temps**

que farà? Una mirada dins dels models del temps i els satèl·lits, amb A. Paz Carracedo.
Centre Cívic Vil·la Urània
► 19 h
La prèvia al teatre: **Parlem sobre la Barcelona Canalla a la transició**, amb Iván Morales i Pepe Ribas.
Casa Orlandai
► 19.30 h
Òpera entre Bambolines: **L'Holandès Errant**, de R. Wagner.
Casa Orlandai
Entrades: 4.70 €

25 DIMARTS
► 17 h
Ens expliquen: **La ciència i l'atzar**, amb Mireia Ortega.
Casal Sant Ildefons
► 19 h
Club lectura: **Mai es parla prou de la Woolf**, amb M. Bosom.
Llibreria Casa Usher
Preu sessió: 5€

26 DIMECRES
► 17 h
Xerrada: **Conèixer els drets al final de vida tot veient testimonis i curts de ficció**.
Centre Cívic Vallvidrera
► 17 h
Mini-elèctric: **La recerca del tió**. De 4 a 12 anys
Centre Cívic L'Elèctric
► 17.30 h
Activitat familiar: **Christmais**, amb AIS Ajuda
Centre Cívic Can Castelló
► 17.30 a 18.30 h
Millora la comunicació amb mindfulness
Centre Cívic Sarrià
► 19 h
Pantalla BDC: **Los reyes del mundo**, de Laura Mora.
Centre Cívic Vil·la Florida
► 20 h
Dimecres Jazz: **Ignasi Terraza & Piano jazz**
Teatre de Sarrià

27 DIJOUS
18 h
Presentació del llibre: **Ressonàncies/Resonancias**, de Pepa Armenté
Fundació Felícia Fuster

► 19 h
Xerrada: **Pompeu Fabra s'escriu amb ce trencada**.
Centre Cívic Vil·la Florida
► 20 h
Dijous clàssica: **Ramon Bassal i Maria Canyiguer**
Teatre de Sarrià

28 DIVENDRES
► 18.30 a 21 h
L'imperdible del Divendres. Documental: **The Unfinished Human Manifesto**. A les 20 h: **Identitats en camí**.
Casa Orlandai
► 19 h
Estrena de la pel·lícula: **El darrer diumenge**, per Cinema Rústic de Vallvidrera
Centre Cívic Vallvidrera
► 19 h
Concert: **Reïna – Retirada a temps**
Centre Cívic Sarrià
► 19.30 h
Concert: **Alberto Reguera**, violí, i **Marc Piqué**, piano
Jardí dels Tarongers

29 DISSABTE
► 18 h
Escena BDC. Teatre: **Sí, sí, sí**, amb Teatre de l'Aurora
Centre Cívic Vil·la Urània
► 19 h i diumenge 30 18 h
Teatre musical: **Lo cant de les ànimes mudes**
Teatre de Sarrià
► 12 h
Jam Session de Jazz Amateur
Centre Cívic Sarrià

DESEMBRE

1 DILLUNS
► 20 h
Maragall a casa
Arxiu Joan Maragall
c/ Alfons XIII, 79
2 DIMARTS
► 17 h
Maria Callas, la veu que va incendiar el segle.
Casal Sant Ildefons
► 17.30 h
Activitat familiar: **Viatge a l'arc de Sant Martí**
Centre Cívic Can Castelló

VIST AL TWITTER

Sindicat d'Habitatge de Cassoles (@SHCassoles)

Dissabte (25 d'octubre), tot i la pluja, vam celebrar els 5 anys del sindicat. 5 anys construint un Cassoles viu i combatiu. 5 anys organitzant-nos perquè cap veïna marxi de casa. 5 anys lluitant perquè el barri sigui un lloc per viure i no per especular. Per molts anys més cridant força sindicat.

Jaume Clotet (@jaumeclotet)

Hola, Ajuntament de Barcelona. La bandera que heu penjat a la Seu del Districte de Sarrià durant la Festa Major no és la bandera oficial de la ciutat. Des del 2004 la nostra bandera té quatre pals per quarter. Vergonyós.

Aspasm (@fundacioaspasm)

Oferta de feina! Busquem auxiliar tècnic educatiu per suport de matí a les llars d'Aspasm a Vallvidrera i Sarrià.

OFERTA DE FEINA
aspasm
Busquem una persona per al suport de matí a les llars d'ASPASM a Vallvidrera i Sarrià.
Auxiliar tècnic educatiu
Horari: De dilluns a divendres, de 7h a 9h.
Formació mínima: CFGM en Atenció a Persones en Situació de Dependència, CFGS en Integració Social o superior.
Els CV's que es presentin a aquesta oferta laboral es mantindran a l'entitat per properes possibles ofertes laborals, si no us hi oposeu.
Envia el teu currículum a nuriac@aspasm.com

diarieljardi.cat

El més vist l'últim mes

1
L'Institut Tècnic Eulàlia arrenca la celebració del seu centenari

2
Neix un nou club de cúrling... ara a Sarrià

3
Qui són els dos santgervasiencs detinguts a la Flotilla de Gaza?

scOts

ESPECIALISTES EN CORSETERIA I MODA BANY

c/Arimón,6
08022 Barcelona
☎ 93 667 83 90
📞 698 254 271

ROSA FAIA

L'abstenció de Junts impedeix aprovar un text a favor de Palestina al Consell Plenari

© Cristina García Bladé

CARME ROCAMORA I SEGUÍ

El Consell Plenari d'aquest mes d'octubre va començar amb una convocatòria extraordinària d'un ple previ per debatre una proposta de declaració institucional de suport a Palestina, presentada pel PSC, els comuns i ERC. Ara bé, no va sortir aprovada -tot i que els proposants tenien majoria- per l'absència d'un conseller socialista i una dels comuns, per motius cura de familiar i malaltia. Una situació que es va agreujar per l'abstenció de Junts, al costat dels vots contraris del PP i Vox, fet que va suposar més vots en contra que a favor. Va ser una situació inèdita, ja que al plenari de l'Ajuntament de Barcelona i altres consells plenaris de la ciutat, els juntaires havien votat a favor d'aquest mateix text.

La proposició que va ser tombada condemnava "l'acció il·legal, coercitiva i violenta" que va impedir desenvolupar les tasques de la Flotilla, i també els maltractaments que van rebre durant la missió personalitats com l'exalcaldessa Ada Colau, el regidor Jordi Coronas, o els

activistes de l'esquerra independentista veïns de Sarrià - Sant Gervasi. Per últim, manifestava la solidaritat de Barcelona amb la població palestina que ha patit un genocidi, i el desig d'una pau "justa i duradora", així com un alto el foc immediat i efectiu.

Va ser el conseller portaveu de Junts, Pol Lloró, qui va defensar l'abstenció del seu grup esgrimint que "ja s'ha engegat un procés de pau". Tot plegat, sense fer menció que tot i l'acord impulsat per Donald Trump, han continuat els bombardejos sobre la Franja per part d'Israel. "Ja s'ha engegat un procés de pau. El text centrat en la Flotilla és anacrònic i caducat. Hauria de posar l'accent en la pau i pràcticament no fa referència a la pau, no fa cap posicionament a favor de la no violència, i el més greu és que és un text que no fa referència a les víctimes en termes generals, i nosaltres des de Junts entenem que no hi ha víctimes de primera i de segona", va exposar Lloró, amb aquesta última referència a les víctimes israelianes que no apareixen en la proposició.

El text, però, sí que parla de pau. Concretament, es reafirma el compromís "en defensa dels drets humans, de la pau i de la justícia internacional" i expressa el desig ferm "d'assolir una pau justa i duradora a la regió". Els juntaires també van afegir a El Jardí que el seu compromís era "no obstaculitzar" l'aprovació, i recorden que els dos consellers absents podrien haver votat de forma telemàtica i llavors el text hauria sortit aprovat.

Més enllà del Consell Plenari extraordinari, a l'Audiència Pública els veïns van posar damunt la taula queixes principalment per problemes de mobilitat i brutícia al barri. Ja al Consell Plenari ordinari, la regidora, Maria Eugènia Gay, va recordar el llistat d'obres en curs, com és l'inici de la tercera fase de les obres de Balmes o l'ampliació de la vorera del carrer Francolí, entre molts d'altres.

Es va informar també del canvi de denominació del carrer de Sant Lluís pel carrer de Víctor Grífols i Lucas; de la denominació de la nova plaça que s'està urbanitzant en l'espai entre el Museu de la Ciència - CosmoCaixa i el nou edifici del Caixa Research Institute, com a Jardins de Moragas i Barret, i es va aprovar inicialment el Pla especial integral per a l'ordenació de la Casa Baurier i Jardí, del carrer d'Iradier.

Calendari per a la Font del Racó, pacificacions i incivisme

Pel que fa a les proposicions dels grups es va aprovar la presentada per ERC, en què insta el Govern a presentar un calendari públic d'actuacions encaminades a la rehabilitació i reobertura del Parc de la Font del Racó, amb els vots a favor de tots els grups polítics. També la presentada per BComú, en què insta el Govern a atendre les peticions de pacificació i millora d'espais dels centres escolars del districte, amb els vots a favor d'ERC,

© Cristina García Bladé

PSC, PP i Junts, i el vot en contra de Vox. Així mateix, es va aprovar la proposició presentada pel PP per impulsar un Pla en contra de l'incivisme i la inseguretat als parcs i jardins del districte, amb els vots a favor de Vox i Junts, i els vots en contra d'ERC, BComú i PSC. Per últim, es va aprovar també la presentada per Junts per impulsar un pla de suport al comerç destinat a comerços afectats per les obres, amb compensacions econòmiques i bonificacions, amb els vots favorables d'ERC, Vox, BComú i PP, i els vots en contra del PSC.

Respecte als precs presentats en aquesta sessió plenària al Govern, es van acceptar els dos precs de Junts per crear la comissió de treball de la llengua catalana; i la del pla de millora de la mobilitat i accessibilitat al barri del Putxet. Es van denegar els precs d'ERC per crear un consell sectorial al Districte per vetllar pels drets i el benestar animal, i el prec sobre les actuacions fetes davant la nova sentència judicial entorn de la Casa Buenos Aires. Tampoc es va acceptar el de BComú per impulsar un programa d'intervenció integral contra les violències masclistes i prioritzar les solucions habitacionals per a les dones en situació de risc, "per ser una competència de ciutat"; i els dos precs del PP, per retornar el centre residencial de primera acollida del carrer Císter per a ús exclusiu de dones; i la revisió horària de recollida d'escombraries en hores punta davant de centres educatius. ■

Gremi de Carnissers, Cansaladers i Xarcuters de Barcelona.
10è Concurs Botifarra d'Ou de Catalunya, 2025:
1r Premi a la millor Botifarra d'ou artesanal tradicional
2n premi a la botifarra d'ou singular

xarcuteria

Tel. 93 200 39 48

WhatsApp. 620 362 420

Balmes 296 | 08006 BCN

ramon@hernandoxarcuter.cat

www.hernandoxarcuter.cat

- ▶ VEDELLA DEL PIRINEU
- ▶ POLLASTRE ECOLÒGIC
- ▶ CONILL DE FARIGOLA I ROMANÍ (Ull negre català)
- ▶ PORC FRESC DE LA VALL DE GES (Qualiporc)
- ▶ ELABORACIÓ ARTESANA D'EMBOTITS
- ▶ HAMBURGUESES FARCIDES
- ▶ BOTIFARRES FARCIDES
- ▶ PRODUCTES DE PROXIMITAT, km 0
- ▶ PÀRQUING GRATUÏT (Benzinera de Balmes)

Horari d'atenció de la botiga

Dilluns a divendres de 8.30 a 14 h, i de 17 a 20.30 h
Dissabte de 8.30 a 14 h

HERNANDO XARCUTER

Residencial Augusta Park

C/ Copèrnic, 30-32
08021 Barcelona

93 362 49 10

informacio@residencialaugustapark.com

**Garantia de
seguretat
Covid-19**

Residencial Bellesguard Park

C/ Veleta d'Arquer, 30-34
08017 Barcelona

93 254 05 70

reservas@bellesguardpark.com

- Test antígens ràpid
- Sistemes d'higiene
- Programes de vacunació
- Controls de nous residents
- Programes de visites familiars

Un servei residencial de luxe ★★★★★

- Servei sanitari
- Piscina d'hidromassatge
- Animació sociocultural
- Perruqueria
- Restaurant amb cuina pròpia
- Servei religiós

EL TEU PATRIMONI EN BONES MANS

- ☒ **Gestió integral de lloguers**
Seguiment, manteniment i rendibilitat assegurada.
- ☒ **Assessorament estratègic**
En compra, venda o diversificació.
- ☒ **Optimització de cartera**
Analitzem, planifiquem i fem créixer el valor del teu patrimoni.

CONSULTORIA GRATUÏTA

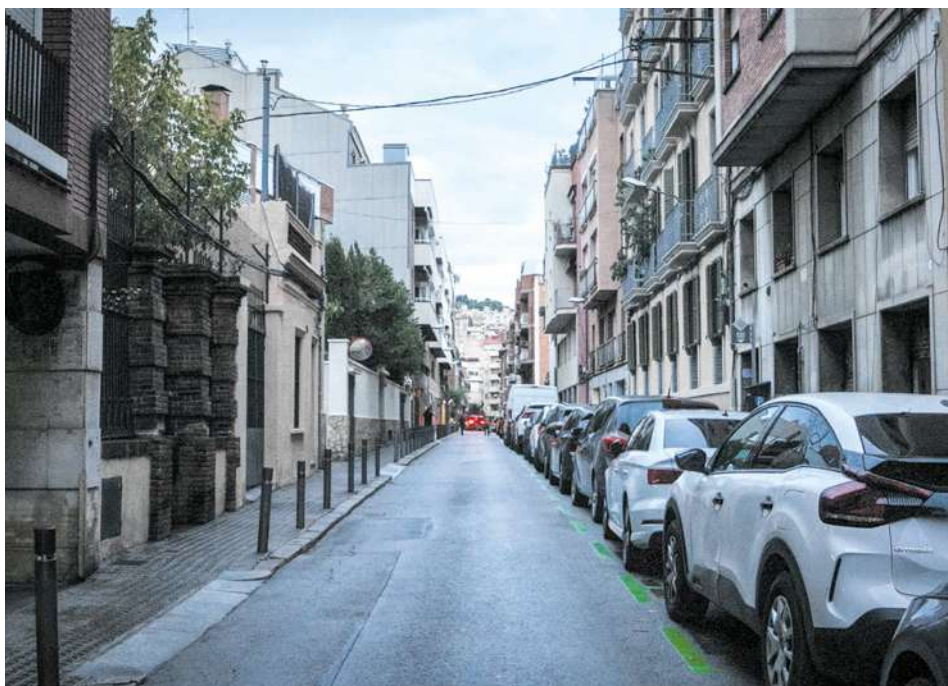
+20 anys d'Estratègia i Experiència

  699 21 67 48

Carrer Provença 325 · 08037 Barcelona · hola@comfihomes.es

 comfi.

Avança la pacificació del carrer d'Escipió

© Cristina García Bladé

© Ajuntament de Barcelona

CARME ROCAMORA I SEGUÍ

La reurbanització del carrer Escipió des de República Argentina fins a General Mitre va prenent forma. Al Consell de Barri del Putxet i el Farró celebrat el 27 d'octubre, Districte va explicar la proposta perquè esdevingui un espai més amable, en la línia de la pacificació que es va fer al carrer Ballester. Per fer-ho, es planteja introduir nous elements de mobiliari, vegetals, i revertir la prioritat perquè passi de ser un vial pensat per a la circulació de vehicles a un vial amb prioritat per als viants. A hores d'ara la proposta està a l'espera d'aprovació tècnica i després administrativa.

També es va presentar el pla estratègic per al Parc del Putxet, després d'una anàlisi feta pels tècnics del districte. A hores d'ara hi ha un full de ruta per executar actuacions per la millora i conservació del

parc, però anirà acompanyat d'un procés participatiu amb agents socials, entitats i equipaments que tinguin vinculació amb el parc. Està prevista una passejada *in situ* al parc per veure les mancances i després un debat per posar-ho tot en comú. L'objectiu és que entre finals de gener i començaments de febrer hi hagi un pla bastant embastat. Aquest serà un pla estratègic, però no executiu, cosa que significa que un cop elaborat s'haurà d'elevat a l'Ajuntament per buscar les dotacions econòmiques per dur-ho endavant.

En la mateixa sessió també es va actualitzar l'estat de les obres de Casa Tosquella per convertir-la en un casal per a la gent gran. La previsió de l'inici del projecte executiu és per al gener del 2026, i per a la tramitació administrativa entre l'octubre i el febrer del 2027. ■

S'acosta Nadal

ASSOCIACIÓ VEÏNAL DE LA BONANOVA

S'acosta Nadal i la majoria de persones n'esperem l'arribada, per diferents motius, amb il·lusió i esperança.

L'Associació Veïnal de Sant Gervasi - la Bonanova, recollint el ressò de la demanda del barri, ha lluitat per aconseguir una il·luminació nadalenca en llocs principals i per una cavalcada de Reis digna per a enguany.

La festa l'organitzen diferents entitats carregades de voluntat de servei, a les quals agraïm el seu treball. La festa, però, la fan els veïns i les

veïnes que hi participen, ells en són els protagonistes.

Les activitats que es duen a terme durant les festes ajuden a crear vincles i fan créixer el sentiment de pertinença dels veïns al barri.

Des de l'Associació creiem que el resultat de l'any passat augura un èxit per enguany, per això hem treballat, per aconseguir un barri millor en el qual els nostres veïns se sentin que en formen part. Entre tots ho aconseguim.

Comptem amb tu. ■

Tret de sortida a la remodelació del carrer Jesús i Maria

EL JARDÍ

La Comissió de Govern de l'Ajuntament de Barcelona ha aprovat definitivament el projecte de remodelació del carrer Jesús i Maria, al Districte de Sarrià - Sant Gervasi, amb l'objectiu de millorar l'accessibilitat. En aquest sentit, el gruix de les actuacions serà l'ampliació de les voreres i la reducció de la calçada actuals.

A més, està previst la plantació de nou arbrat i la renovació de la pavimentació i dels diferents elements urbans. Es complementarà la remodelació del carrer amb nou mobiliari urbà i s'adequarà l'enllumenat als requisits actuals d'eficiència energètica garantint un nivell d'il·luminació adequat. Finalment, per tal de millorar la vialitat de la zona, s'aixecarà una plataforma a les cruïlles. El cost de les actuacions és d'1.106.611 € i la previsió és que comencin el 2026 amb una durada de vuit mesos i mig. ■

Parades de castanyes a Sarrià-Sant Gervasi

© Laia Melero

EL JARDÍ

L'Ajuntament de Barcelona ha concedit, fins al dia 31 d'octubre, un total de 65 llicències per instal·lar parades de castanyes i moniatos a la ciutat. A Sarrià-Sant Gervasi, els emplaçaments són els següents:

- Plaça de la Bonanova, 9
- Plaça d'Artós, 10
- Via Augusta, 109
- Avinguda de Pau Casals, 2
- Plaça de Joaquim Folguera, 3
- Plaça de Lesseps, 26
- Avinguda Diagonal, 582
- Avinguda Diagonal, 614 ■

equilibri
natural

Així, sí!

A la natura, porta el gos lligat,
per no molestar els animals
salvatges i els ramats,
per la seguretat del teu gos
i per respecte a la resta
de visitants.

Descobreix l'equilibri entre gaudir i protegir a
espaisnaturals.cat

Generalitat
de Catalunya

Tot ho El Govern de

Les lluites per salvar el patrimoni verd dels barris fan pinya

EL JARDÍ

La Plataforma Salvem el Patrimoni, Salvem la Selva (Font d'en Fargues), va organitzar el passat 11 d'octubre, a l'espai de la Selva, una taula rodona a fi d'analitzar lluites que s'estan duent a terme per salvar el patrimoni verd dels barris. Es va convidar Can Masdeu, Som Barri, Date una Huerta, El Jardí del Silenci, Salvem el Jardí de l'Alzina, SOS Monuments, Amigues i Amics del Parc de l'Oreneta (Sarrià), el Bosc del Turull, Plataforma Defensem Can Raventós (Sarrià), Amics i Amigues del Monestir de Jeronis de la Vall d'Hebron, els ocupants de la Selva i la pròpia Plataforma. Al llarg del debat es va posar de manifest que les situacions eren molt diverses, tant pel tipus d'espai reivindicat com des del punt de vista del fet reivindicatiu en si mateix.

Respecte als espais, algunes entitats reivindicaven espais petits (com el Jardí del Silenci o el Jardí de l'Alzina, ambdós a Gràcia) i altres que lluitaven per la modificació del planejament de barris o espais molt grans (Can Masdeu, Som Barri). Tots els col·lectius portaven molts anys de lluita per aconseguir les

seves reivindicacions i alguns gairebé les havien aconseguit, o estaven molt propers a aconseguir-les, com són Els Jardins de Gràcia, Can Raventós o el Bosc Turull.

Respecte a les estratègies emprades, tothom va coincidir en el fet que la persistència era el valor fonamental. No deixar-ho mai. També coincidien que s'ha de parlar amb tothom: Districte, partits polítics, regidors, casa gran... i buscar totes les aliances possibles amb altres entitats i la societat civil.

Es van fer notar elements que diferenciaven les entitats: n'hi havia que defensaven la conversió de l'espai reivindicat en un espai públic, comprat o expropiat per l'Ajuntament i que s'incorporés al patrimoni de la ciutat; i d'altres que opinaven que s'havia d'ocupar directament l'espai i mantenir-lo fora de les administracions. L'espai s'autogestionaria directament per les persones que el reivindiquen.

Finalment, es va demanar la creació d'una coordinadora entre els assistents a la taula rodona i altres col·lectius similars, també que la Plataforma organitzadora fes un grup de WhatsApp per mantenir la comunicació. ■

Comencen les obres de millora del parc de la Font del Racó

EL JARDÍ

Les esperades obres de millora del parc de la Font del Racó ja estan en marxa. Es perllongaran durant tot un any i preveuen l'estabilització dels talussos, el control de les aigües d'escorrentia i un sanejament de la vegetació. El pressupost de les obres de millora del parc és de 2 milions d'euros.

L'objectiu de les actuacions se centren en la millora de l'estat del parc. En aquest sentit, l'actuació prevista inclou la consolidació de talussos mitjançant tècniques de bioenginyeria, que permetin frenar la velocitat de l'aigua, subjectar d'una millor forma el terreny i evitar-ne el desgast. Així mateix, es millorarà el drenatge del parc per evitar l'erosió provocada a talussos i camins per les aigües d'escorrentia, amb la recollida mitjançant cunetes drenants als peus dels talussos i la seva conducció de manera controlada a diverses zones d'infiltració.

Pel que fa als camins interiors es mantindrà el traçat i les amplades, regularitzant el seu contorn per tal de definir-los

d'una manera més clara. Es preveu la renovació del paviment i una petita ampliació del camí principal per facilitar el manteniment del parc. En alguns trams dels camins es preveu la disposició de petits murs de pedra per contenir les terres transportades per l'erosió dels talussos.

Millora de la vegetació i restauració de l'ornamentació

D'altra banda, es durà a terme una millora de la vegetació del parc. Així, es preveu la revegetació per tal de recuperar l'estrat arbustiu i la plantació de nous arbres per cobrir els espais buits provocats per la mort d'alguns exemplars.

Paral·lelament, el projecte preveu també la restauració dels elements ornamentals de l'entrada al parc i les fites forestals existents i la recuperació dels murs de pedra en sec existents, així com la renovació del mobiliari (bancs, baranes i senyalització), la millora de l'enllumenat amb la incorporació de nous fanals i l'ampliació de la xarxa, i l'increment de les boques de reg per poder cobrir tot el parc. ■

Sarrià estrena un nou hort comunitari i ecològic

EL JARDÍ

L'hort comunitari del carrer de Ràfols comença a donar els seus fruits. La iniciativa ha estat impulsada amb el suport de l'Associació Veïnal de Sarrià i la comunitat La Drecera, amb la voluntat d'enfortir el teixit comunitari. Tot plegat, a través dels pressupostos participatius del 2020.

Entre els principals objectius, destaca el de crear un espai de relació social en el qual poder conrear productes de temporada, i d'ús, també, educatiu per a infants i adolescents, dels centres educatius del voltant. Les portes també estaran obertes per a col·lectius en risc d'exclusió social, com les persones sense llar del centre Assís. ■

Quan necessites ser cuidat
ESTEM AL
TEU COSTAT
RESIDÈNCIA PER A LA GENT GRAN

📍 **DomusVi Bonanova**

Atenció professional · Tracte familiar · Vida activa

C/ Calatrava, 83 - Bacerlona | Tel. 93 253 49 40 | domusvi.es

L'adeu de l'Art Floral: la icònica floristeria del carrer Balmes s'acomiada

Amb més de 70 anys d'història, tanca un referent de la flor artificial a Barcelona

© Cristina García Bladé

© Cristina García Bladé

ANA RUBIÓ JIMÉNEZ

Mentre tu estàs llegint, jo estic tancada. Demà també ho estaré. I l'endemà, i l'altre. He deixat de ser l'Art Floral. Ja no faig olor, ja no em visiten els clients... Després de 70 anys ben enfeïnada, ara ja no tinc res a fer. M'espero a les fosques que arribi un nou inquilí, portarà flors? Farà xivarri? Soc, després de tot, una botiga enyorada.

Per entendre'm millor, t'has d'imaginar la cara de la Mercè Ponsi Navarro el dia que em va trepitjar per primera vegada. Jo era un local nou de trinca, al carrer Balma, número 452, i el senyor Joan Ponsi Hortín, que era porter de l'edifici del davant, em va llogar de seguida: hi volia instal·lar una floristeria per a la seva filla. Era a principi dels anys 50 i la Mercè en tenia 19; ja en feia sis que treballava per al negoci de les flors i, ara, per fi, podria tenir el seu propi projecte.

70 anys d'història

Oberta en època franquista, durant els primers vint anys se'm va conèixer com "El Arte Floral". La Mercè hi venia rams i centres, el senyor Joan s'ocupava de la secció de jardineria i l'oncle en portava la comptabilitat. Ràpidament, es va configurar una clientela assídua, que admirava la Mercè i demanava per ella. La florista va ser una de les primeres en utilitzar les flors seques per a la confecció de rams i, uns anys més tard, es va convertir en una referent de les flors artificials a la ciutat de Barcelona.

Entre les meves parets hi va néixer una nena: la Mercè Molina Ponsi, que, com

la mare, també ha dedicat la seva vida a la floristeria. Amb ella he compartit els últims 40 anys i m'enorgulleix explicar que he estat una de les darreres botigues septuagenàries de Sarrià - Sant Gervasi.

L'últim mes ha estat trist. Des que la Mercè va anunciar el tancament, han estat moltes les clientes que han vingut a acomiadar-se: "Ja no queda cap botiga d'aquelles que, quan anaves pel carrer, en veies l'aparador i t'aturaves". L'aparador de l'Art Floral sempre ha fet goig, com la botiga. D'acord amb la nostra filosofia, totes i cadascuna de les peces han estat confeccionades a mà, aquí mateix i, a diferència del que ara és més comú -vendre plantes i flors a granel-, la Mercè sempre ha treballat de forma personalitzada.

Per si et preguntes com pot sobreviure una floristeria com la nostra amb les vendes que fa, ja t'avanço que la resposta és negativa. Avui dia ja no es pot, hi ha massa botigues i el mercat ha canviat. Com diu la Mercè, la tecnologia i les wedding planners ho han capgirat tot i al final d'una trajectòria molt satisfactòria, no vol reformular el seu projecte per adaptar-lo al nou paradigma. "Prefereixo tancar-lo per no degradar la bona imatge que tenen de nosaltres al barri".

Un referent a la ciutat

A l'Art Floral, s'ha fet de tot: difunts, naixements, convits, aniversaris, Nadal, aparadors... Tot el que et puguis imaginar i més. Teníem clients de tots els barris de Barcelona! Venien del Clot, de Sant Andreu, del Guinardó..., a buscar les peces de flor artificial de la Mercè i confiaven plenament en el seu criteri. "No vull saber com estaran quan arribin a la botiga i la trobin tancada", es lamenta la florista, "sobretot aquells que, com una gota d'aigua, tornaven cada any el mateix dia. Fa 15 o 20 anys que els serveixo".

I sí, de floristeries, n'hi ha moltes, però la nostra tenia les millors roses de Sant Jordi de tota la ciutat. No, no ho dic pas jo. Són paraules textuais d'un conductor d'autobusos. No, no m'ho invento, de debò. L'any passat per Sant Jordi, un autobús de línia es va aturar al mig del carrer Balma, davant la botiga. El conductor es va aixecar i va dir als passatgers: "Jo circulo per Barcelona durant tot el dia i aquesta és la botiga amb la rosa més maca de tota

© Cristina García Bladé

la meua ronda" per, tot seguit, baixar i comprar-ne una. I els passatgers? Doncs lluny d'enfadar-se, el van aplaudir abans de reprendre la ruta. I la Mercè i jo? Doncs, més orgulloses que un paó.

Ja ho veus, l'Art Floral ha estat una font d'alegries els darrers setanta anys. El barri ha crescut amb nosaltres i, que difícil que és dir adeu! Aquestes setmanes, la botiga s'ha omplert de clients que venien a buscar un últim record; a mi m'han buidat les parets i el sostre, s'han endut els meus quadres i els picarols de la porta. I em sembla bé, d'aquesta manera m'asseguro que una part de mi viurà per sempre. ■

Nova edició de les IV Jornades “No hi ha vida plena sense mort digna” a Sarrià- Sant Gervasi

Tornar a parlar de la mort és, en realitat, parlar de la vida. Un any més, el Districte de Sarrià – Sant Gervasi i l'associació Dret a Morir Dignament (DMD) uneixen esforços per impulsar les IV Jornades que amb el lema: “No hi ha vida plena sense mort digna”, s'allargaran fins a finals de novembre. El programa pretén ser un espai obert, proper i profund, que convida la ciutadania a reflexionar sobre com podem viure i acomiadar-nos amb serenitat, dignitat i en plena llibertat de decisió.

AJUNTAMENT DE BARCELONA -
DISTRICTE DE SARRIÀ – SANT GERVASI

Les jornades compten amb el suport dels equips de salut d'atenció primària i de diversos equipaments culturals del districte, i volen trencar tabús i donar a conèixer els drets sanitaris que tenim a l'abast i que garanteixen una mort digna. També volen fer valer el Document de Voluntats Anticipades, una eina essencial perquè cadascú pugui deixar constància dels seus desitjos i assegurar que es respectin fins al final.

Al llarg de les setmanes, el programa ofereix una àmplia varietat d'activitats culturals, formatives i artístiques que aborden el final de la vida des de mirades molt diverses: cinema, art, teatre i tallers participatius per aprendre i compartir.

Aquest any, la programació torna a ser diversa i enriquidora. Inclou propostes culturals i formatives que aborden la mort des de diferents mirades:

- Exposició “**Vivir bien, morir bien**”, de l'artista Nathalie Rey, al Centre Cívic Pere Pruna, que inclou una visita guiada per aprofundir en l'obra.
- Mostra col·lectiva “**La mort, digna i il·lustrada**”, al Centre Cívic Vil·la Florida, amb obres de trenta joves artistes que interpreten la mort des d'una perspectiva vital i plena de sensibilitat.

- Xerrada ‘**Els drets al final de vida amb curmetratges i testimonis**’: Per aprendre a preservar la dignitat i prendre decisions importants en el tram final de la vida. Es farà a través de les vivències de terceres persones: testimonis reals, escenes de pel·lícules i fragments de documentals que ens aproparan, amb empatia a situacions que sovint preferim no imaginar. Té lloc a diferents equipaments del districte.

A càrrec de Nani Hidalgo, de l'Associació Dret a Morir Dignament de Catalunya.

- Xerrada ‘**Els drets al final de la vida**’: que informará sobre com mantenir la dignitat i prendre les decisions que volem en el procés final de vida. La mort no té per què ser terrible. Amb la Lola Toledano, de l'Associació Dret a Morir Dignament de Catalunya. Té lloc a diferents equipaments del districte.

- Taller ‘**Només tu pots decidir. Com fer el document de voluntats anticipades?**’: es reflexionarà per prendre decisions sobre aquest tema tan important i s'acabarà el taller amb el Document de Voluntats Anticipades fet a punt per anar al CAP o a la notaria. Té lloc a diferents equipaments del districte.

El cinema i el teatre també hi tenen un paper protagonista.

- Documental: “**Viure la mort**”. Al cineclub Somnis, del Casal de Barri El Mercat Cultural de Vallvidrera. El documental posa sobre la taula els impactes d'invisibilitzar la mort, alhora que explora la possibilitat de recuperar-la de l'esfera privada i la mercantilització.

- Obra: “**Yo soy una fiesta**”, de La Resistència Teatre, al Centre Cívic Vil·la Urània. Una peça íntima i poètica que parla del dol, la pèrdua i la memòria familiar des d'una mirada plena d'humanitat.

També hi haurà activitats per als professionals del món de la salut, amb dues sessions especialitzades: “**Recursos per facilitar la reflexió a l'hora de fer el DVA**”, per tal de compartir eines que promoguin la reflexió sobre aquest document amb sensibilitat i respecte. I la “**Nova llei de l'eutanàsia i la seva aplicació**”, per conèixer el marc legal, els requisits i el paper dels equips d'atenció primària en el respecte als drets al final de la vida.

La majoria de les propostes són gratuïtes, amb inscripció prèvia als diferents equipaments del districte. Algunes sessions són dirigides específicament a professionals de la salut i del treball social, però totes comparteixen un mateix propòsit: donar valor a la vida parlant, amb respecte i sensibilitat, sobre la mort.

Amb aquestes jornades, el districte vol continuar trencant tabús i promovent una mirada serena i respectuosa sobre la mort, entesa com a part essencial de la vida i com un dret a viure-la —i a morir-la— amb dignitat.

Podeu consultar tota la programació al web del Districte: bcn.cat/sarria-santgervasi

El miratge¹ de la igualtat i el seu impacte en les relacions sexoafectives entre adolescents

El 25N Dia Internacional per l'Erradicació de la Violència vers les Dones

RAQUEL GÓMEZ I IMMA CLARÀ

“Les noies ara poden fer el mateix que els nois, fins i tot jugar a futbol”. Aquesta frase, i moltes altres, seria un dels *grans exemples* que sentim sobre la igualtat. Ja poden anar a la universitat i ser metgesses, advocades i enginyeres. Quina sort haver nascut dona en els 2000, perquè ara sí que tenen les mateixes oportunitats que els homes!

En els darrers anys estem veient com dia sí, dia també, els mitjans de comunicació van carregats de notícies sobre el que analitzem com a diferents manifestacions de la violència masclista. Com podem dir llavors que avui dia homes i dones som iguals?

La igualtat efectiva entre homes i dones no és una realitat encara, i assumir com a societat que hem assolit la igualtat real té repercussions negatives en molts àmbits, com seria el cas de la invisibilització i normalització de violències masclistes en les relacions i els vincles sexoafectius, especialment en les adolescents.

Des de la nostra pràctica diària d'acompanyar noies adolescents des de L'Espai Lila del CJAS, hem constatat com aquest “miratge de la igualtat” sovint dificulta el fet d'identificar la violència masclista rebuda en les relacions de parella, fins al punt de pensar que, en part, elles també estan exercint-la per les reaccions que tenen davant de les violències que viuen i que estan normalitzades. “Jo també el controlo, jo també li crido, jo també li he pegat o jo també soc gelosa” són frases que sentim sovint, són elles les que es responsabilitzen de la violència viscuda perquè “han fet el mateix”. Els discursos actuals dels grups de dretes que afirmen que la violència no té gènere, l'exaltació del fenomen *Tradwife*, que el feminisme està en contra dels homes i la mirada adultista

25 de novembre

**Dia Internacional
contra la Violència
vers les dones**

#DiaContraLaViolènciaDeGènere

en la interpretació dels comportaments adolescents, no fan res més que empitjorar la situació.

La realitat és que necessitem els feminismes, la perspectiva de gènere i defugir de l'adultisme per poder dotar-nos d'un marc que ens ajudi a interpretar aquests comportaments. Aquesta anàlisi de la violència en relacions de parella joves hauria de tenir en compte la capacitat de les noies d'adoptar estratègies de resistència en un context de desigualtat, d'entendre respostes no hegemòniques davant les VM i que una víctima no sempre és passiva i submissa. Cal que les acompanyem en la seva recuperació (des de l'àmbit professional, familiar i social), reconeixent la seva agència i que es poden defensar. La visió adultista, paternalista i masclista invisibilitza les dinàmiques pròpies de les noies adolescents, que desafien la passivitat que els atribueixen els estereotips tradicionals.

I a més, com quedem Sr. Patriarcat? Per ser una víctima creïble en una violació hem de lluitar amb dents i ungles, però en la parella si no abaixes el cap i ets submissa no ets creïble? Deixem de qüestionar les respostes de les dones i les adolescents davant les violències masclistes i posem el focus on toca, si us plau.

És important que es deixi de pensar que la violència masclista és un problema que tenim les dones perquè som les que patim la violència. L'empoderament de les dones radica en comprovar i prendre consciència que no estem soles, que allò que ens ha passat no és un problema nostre, ni individual. Comprendre que tenim agència, poder posar la responsabilitat de la violència a qui la té, saber identificar els relats patriarcals, poder-los qüestionar i construir el nostre propi relat sobre el que ens ha passat i les nostres vivències. ■

¹figuradament Il·lusió seductora.

Si després de llegir això has sentit que alguna cosa t'ha remogut, que t'ha connectat amb alguna vivència o t'ha fet pensar en algú del teu entorn i ho vols comentar amb algun professional pots trucar al 900 120 120, al 016 o escriure'ns un WhatsApp a L'Espai Lila del CJAS al 664 685 191.

Raquel Gómez Rodríguez
Psicòloga de L'Espai Lila del Centre Jove d'Atenció a les Sexualitats

Programa jove de L'Associació pels Drets Sexuals i Reproductius

Imma Clarà Vila
Presidenta de L'Associació pels Drets Sexuals i Reproductius

Veïna de Sarrià

La Fundació Esmen celebra 35 anys d'inclusió

EL JARDÍ

La Fundació Esmen ha commemorat el seu 35è aniversari amb una trobada molt especial celebrada el 10 d'octubre al carrer Escoles Pies 119-121 de Barcelona. Més de 200 persones entre famílies, persones treballadores, usuàries i amigues de la Fundació van participar en una vetllada que va combinar art, música i dansa per celebrar més de tres dècades de treball continu a favor de la inclusió i el benestar de les persones amb discapacitat intel·lectual.

Aquest esdeveniment s'ha organitzat en el marc del programa ESMEN CULTURA, el programa de la Fundació que vincula la cultura com a eina de transformació social amb la direcció artística de l'Antonio Masegosa d'Utopia Barcelona. L'acte va comptar amb la participació de la Companyia Les Edats de la Glòria, que va oferir una peça de dansa contemporània, i de Llant_Arts, un projecte de música experimental i dansa a partir de llantes de cotxe reciclades. La jornada

es va tancar amb una sessió musical de DJ Naza, que va convidar tots els assistents a ballar i celebrar fins a les 22 h.

Durant l'esdeveniment, el director general de la Fundació, Ignacio de Gispert, va adreçar unes paraules d'agraïment destacant la importància del compromís col·lectiu que ha fet possible aquesta trajectòria: “És fantàstic poder compartir aquest 35è aniversari d'un projecte d'acompanyament a les persones que va començar el 1990. Ha estat un camí amb dificultats i alegries, però sempre amb la voluntat de fer les coses una mica millor. El que ho ha fet possible és la implicació de tothom —famílies, professionals, patronat, proveïdors—, treballant amb il·lusió i posant les persones al centre. Avui celebrem també la diversitat i la igualtat.”

L'acte va ser una ocasió per retrobar-se, compartir i mirar cap al futur amb la mateixa energia i compromís que han guiat la Fundació ESMEN durant aquests trenta-cinc anys de trajectòria. ■

ESPORTS

El CP Sarrià presenta els seus equips i participa en les festes del barri

EL JARDÍ

El passat 24 de setembre, al camp de l'Àliga, el CP Sarrià va celebrar la presentació oficial dels equips per a la nova temporada. Durant l'acte, es van donar a conèixer tots els conjunts de les disciplines de futbol 11, futbol 7 i futbol femení, així com les noves samarretes amb els espònsors d'aquesta temporada. La jornada va culminar amb una foto de grup de tot el club, simbolitzant la unió i la il·lusió compartida per l'inici del nou curs esportiu.

D'altra banda, el dimarts 7 d'octubre, i

en el marc de les festes del barri de Sarrià, el club va organitzar una activitat interactiva per als nens i les nenes assistents. Els participants van poder viure de prop l'experiència d'un entrenament de la mà dels nostres entrenadors, en una jornada plena de diversió, esport i esperit de comunitat.

Amb aquestes iniciatives, el club reafirma el seu compromís amb l'esport de base i la seva implicació amb el barri, promovent valors de convivència, esforç i passió pel futbol. ■

Restaurante Pizzeria Italiana

BellaMa'

Te invitamos a disfrutar la pasión napolitana en cada plato

Donde cada plato refleja tradición, pasión y calidad. En un ambiente cálido y familiar pensado para compartir momentos inolvidables.

C/ Marc Aureli, 27 Barcelona
☎ 600 55 29 13
@bellamabarcelona

Organitzen:

Rotary

Club de Barcelona Sarrià

VII CONCERT GÒSPEL SOLIDARI DE SARRIÀ

Direcció: Vicen Alfonso
Piano: Iris Abancó

Dijous 20
novembre 2025
20:30 h
Donatiu 15 €

Free Choir

Parròquia de Sant Vicenç de Sarrià

A favor de

 ASSÍS
Cultivant Noves Oportunitats

Compra anticipada (QR):
També en el propi Concert

Fila zero: ES04 2100 3043 4822 0060 1209

Patrocinat per:

Col·laboren:

MIRADES OBERTES MENTS DESPERTES

JESUÏTES Sarrià
Sant Ignasi

Ciutadania, compromís i servei

Portes Obertes
Inscriu-t'hi!

93 602 30 00
www.santignasi.fje.edu

SOFIA I ADRIÀ, ACTIVISTES A LA FLOTILLA A GAZA

“Si guanya el sionisme, guanya l'extrema dreta”

“Dessensibilitzar-nos a les imatges de Palestina és dessensibilitzar-nos a la violència policial local”: els santgervasiencs que es van embarcar per arribar a Gaza parlen amb El Jardí.

JOHN MCAULAY

La Sofia i l'Adrià són veïns del districte i activistes acostumats al terreny de combat local, ella a Arran Cassoles i ell al Sindicat d'Habitatge de Cassoles i la CUP. Fa poc, però, van ampliar la mirada per sumar-se a un esforç global: la lluita per Palestina. Tots dos van ser entre els centenars de tripulants de la Global Sumud Flotilla que, durant un mes, van recórrer el Mediterrani per intentar portar ajuda humanitària a la Franja de Gaza, abans de ser interceptats i empresonats per Israel. Un cop de nou a casa, expliquen la seva experiència a El Jardí.

Com es vincula el vostre activisme local amb Palestina?

Adrià: Els problemes de l'habitatge són globals, i hi ha vincles: fa poc es va organitzar una protesta contra The District, la fira de l'especulació immobiliària, per la presència de fons voltors israelians. Mercantilitzen l'habitatge, l'exploten i generen diners que acaben finançant el genocidi i l'estat d'Israel.

Sofia: Nosaltres hi anem per la solidaritat internacionalista. És important lluitar ara per Palestina i en contra de televisar un genocidi. Dessensibilitzar-nos a aquestes imatges és també dessensibilitzar-nos a la violència policial local i a tenir veïnes dormint al carrer.

Què us va moure per ser a la flotilla?

Adrià: Des de la CUP, creiem que la màxima materialització de l'auge de l'extrema dreta és la impunitat amb què s'ha desenvolupat el genocidi. Haviem d'anar-hi dos membres: la Pilar Castillejos, que és diputada, i un membre de l'organització. A mi em coincidien els dies de vacances de la feina. Per a mi, el fet que sortís de Barcelona, bressol de l'internacionalisme, i amb una delegació tan important dels Països Catalans... Tot portava a anar-hi.

Sofia: Ens van demanar a Arran si podíem fer torns al port. Hi havia un vaixell que necessitava traductora i em van dir de pujar. No m'ho vaig pensar: primer vaig dir “sí” i després vaig pensar en les

conseqüències. Haviem reflexionat que no sumar-se a aquestes accions significa que la gent a Palestina pot morir cada dia, però tu no vols arriscar la teva vida al mateix nivell.

Parlem del viatge: què sentiu que vau aportar a la flotilla?

Sofia: Des de l'experiència militant, vam aportar una manera de fer les coses necessària per a la missió. Al port, ens vam organitzar per franges i érem allà on se'ns necessitava: vigilant, traduint, passant pels vaixells i anant a comprar allò que feia falta... Tenir aquesta manera de funcionar tan clara perquè és la mateixa que fas al barri va ajudar molt.

Com va ser la relació amb els companys?

Adrià: Érem al vaixell d'hegemonia catalana: vuit de la vintena de persones a bord érem dels Països Catalans. La relació era molt bona. Es van viure moments de tensió, però és el més normal del món. Era la incertesa del viatge el que creava el caldo de cultiu de les tensions.

Sofia: Exacte. No afrontàvem un problema quotidià, sinó que posàvem la nostra seguretat en mans de gent gairebé desconeguda. Però si ens centràvem en l'objectiu de la missió, que era fer això juntes per arribar a Palestina, era fàcil rebaixar les tensions.

La tripulació a cada vaixell era una barreja de cultures i nacionalitats. Què us va aportar això?

Adrià: A més d'una qüestió de riquesa cultural, era per protegir gent amb passaports febles, perquè nosaltres, amb passaport espanyol, tenim unes condicions de tracte millors que algú de Tunísia. Va haver-hi molts aprenentatges humans: les companyes de Mèxic ens explicaven la reforma judicial que havien fet per votar els jutges; els argentins ens deien com s'organitzaven contra Milei; a la presó vaig coincidir amb un francès que ens explicava com organitzaven les vagues i compartíem estratègies; i, al bus de tornada, amb un brasiler parlàvem de fronts amplis i de com havien fet fora Lula. Era

una oportunitat per preguntar “Com us ho feu?”.

Sofia: També fora de la tripulació. A Tunísia, va ser molt bonic veure que la gent se sent molt seva la lluita per Palestina. Quan vam arribar, venien als vaixells amb pàdel surf, ens donaven el telèfon, tenien els cotxes a la nostra disposició... Es notava que necessitaven col·lectivitzar els esforços per Palestina i s'hi bolcaven molt.

Precisament a Tunísia va tenir lloc l'atac amb drons. Estàveu preparats per un escenari així?

Adrià: Que hi havia una possibilitat d'atac de drons? Sí. Però que fos a 1.500 quilòmetres de l'objectiu i en un port sobirà d'un tercer estat? Això va canviar la missió per complet.

Sofia: Molta gent pensava “Si ens fan això aquí, què ens faran quan hi arribem?”. Hi ha gent que va baixar dels vaixells i es va generar molta tensió; és el que volien aconseguir. Però amb la mediatització que teníem, no podíem girar enrere. Haviem de continuar la missió i la lluita.

Us apropau a Gaza. En algun moment vau pensar que potser hi arribaríeu?

Adrià: Com que la situació geopolítica canviava tant, era molt difícil intentar fer

raonaments de coses. Hi havia moments que consideraves que sí, i d'altres que consideraves que no. Ara bé, era l'escenari més probable.

Arriba la interceptació. Com va ser el tracte?

Sofia: Haviem treballat molt l'escenari de la interceptació perquè sabíem que era un moment clau de desescalar la situació. Ens va impactar, però estàvem tranquils. Als vaixells amb gent de Tunísia es van portar pitjor, però al meu, amb més europeus, va ser com un tràmit. La violència més indiscriminada va començar quan vam baixar dels vaixells: tenien les càmeres posades i van començar amb el paperot de tractar-nos com a terroristes. Volien generar la imatge que érem gent violenta i se'ns havia de minimitzar amb força militar.

Hi havia molta atenció internacional fixada en vosaltres. Va influir en el seu tracte?

Sofia: Se saltaven la legislació penal, però no hi havia violència física extrema. Era tot més aviat simbòlic: “No t'estic pegant ni torturant, però et lligo de mans i et poso a presó perquè ets una persona perillosa”. Sí que va ser més bèstia quan ens van negar medicaments. Però si ho compares amb el dia a dia d'una persona a Gaza, ens tractaven d'una manera molt diferent. Era un maltractament psicològic i estaves incòmode, però no paties pel teu benestar físic.

Adrià: Jo no vaig patir cap situació que companyes en presons catalanes no m'hagin descrit. Per què? Perquè hi havia un carrer que estava batallant-ho molt, perquè érem al focus, i perquè no som palestins. Segurament els hauria agradat fer-nos molt més, però és que és el pa de cada dia a Gaza. A més, tothom era molt conscient d'on anava i del que podia passar.

Durant el viatge i la detenció, pensàveu en Palestina i en Gaza?

Sofia: Nosaltres fèiem reunions per parlar de Palestina. Amb el dia a dia de la navegació i els problemes quotidians, podies oblidar-te de l'objectiu. Era un perill, perquè començaves a queixar-te de coses que, posades a la balança, no eren importants.

Adrià: Un dels moments més difícils per a mi va ser a la presó. Durant la nit, sentíem els avions de combat que anaven a Gaza. A la presó, penses "Quina merda"; de cop sents passar els avions i penses "Quin infern ha de ser viure això".

L'objectiu era arribar a Gaza i entregar l'ajuda humanitària, però no es va aconseguir. La flotilla va ser un èxit, igualment?

Adrià: Sí. L'objectiu era ambiciós, com han de ser tots: trencar el bloqueig, aturar el genocidi, acabar amb el sionisme –perquè, si el sionisme guanya, guanya l'extrema dreta i senta el precedent que pots cometre un genocidi i imposar la teva llei–, i una Palestina lliure des del riu fins al mar. Això és difícil, no es fa amb una flotilla. Aquest objectiu no s'ha aconseguit, però es va col·locar el focus mediàtic sobre la missió i es va mobilitzar molta gent, fins i tot persones que no estan tan polititzades.

Sofia: Algú deia que, si la missió hagués estat clandestina, hauria estat més fàcil arribar-hi. Però si has de posar sobre la balança si tenia més sentit arribar amb

l'ajuda que portàvem o aconseguir que tot el món estigués pendent de la causa, era més important fer una acció mediàtica perquè ha aconseguit crear molta pressió popular.

Us esperàveu generar tanta mobilització popular?

Sofia: L'esperàvem, i per això vam pujar als vaixells, perquè sabíem que estariem protegits si la gent es mobilitzava. La flotilla va aconseguir que la gent estigués pendent,

que es fessin accions més directes contra negocis vinculats amb Israel i vagues laborals... Al final, és el més important que ha nascut de la flotilla.

Ha d'haver-hi més missions de flotilles a Gaza?

Adrià: Els objectius que tenia el nostre viatge continuen vius. Fins no assolir-los, s'ha de continuar fent pressió. Ha de ser en format de flotilla? Bé, aquesta va ser la 37a. Al juny es va fer la Global March

to Gaza, que va ser una altra experiència. S'han de continuar combinant accions tant a Palestina com aquí.

Quin impacte polític creieu que ha tingut la flotilla? Dues setmanes després d'acabar la missió va arribar l'acord de pau' de Trump.

Adrià: Hem de passar dels gestos a les accions. Enviar un vaixell de l'armada a seguir-nos quan hi ha una resolució de l'ONU del novembre del 2023 que obliga els estats a obrir un corredor mediterrani a Gaza... Això és un insult. No pot ser que tot just estiguem en aquest nivell d'accions, hem de ser més contundents. La campanya BDS fa més de vint anys que existeix i encara es fa negoci i comerç d'armes amb Israel. I de l'acord de pau' no ens en fiem ni un pèl, perquè històricament Israel i els Estats Units se'ls han passat per on han volgut. Aquí és on tenim el repte de continuar mobilitzant, perquè no s'ha acabat res. ■

Marsans Maluquer

La nostra passió és fer que les joies manifestin sentiments i que els sentiments es recordin amb joies.

Des del nostre establiment ens és molt gratificant poder ser partícips i acompanyar als nostres clients en aquest procés d'il·lusió i emocions.

C/ Salvador Mundi, Núm.2

Tel. 93 205 09 60

www.joyeriamarsansmaluquer.com

L'Institut Tècnic Eulàlia inaugura els actes per celebrar el seu centenari

JESÚS MESTRE

S'ha iniciat la celebració del centenari de l'escola Institut Tècnic Eulàlia (ITE), que s'allargarà al llarg d'un any. L'acte inicial es va fer el dissabte 25 d'octubre a l'escola de Sarrià, concretament a la sala d'actes i al jardí presidit per l'emblemàtica palmera. L'activitat tenia com a objectiu facilitar la trobada d'antics mestres i alumnes, el retrobament entre gent que feia molts anys que no es veia. La gran majoria eren exalumnes anteriors a la fusió amb l'escola Frederic Mistral, el 1995, que van anar a l'ITE els anys seixanta, setanta i vuitanta.

La sala d'actes presentava un aspecte magnífic, totalment plena. Jaume Clotet i Marta Viladot van anar presentant una llarga llista de convidats que anaven explicant diversos aspectes del ITE. Va donar la benvinguda l'actual director, Alex Losada de Torre, i a continuació van parlar la senyora Jordana, familiar de la fundadora, Dolors Jordana, acompanyada de Xesco Carrera Jordana. Romà Panadès, pintor i dibuixant, va presentar la imatge del centenari i recordà com era l'escola a finals del franquisme; el poeta Francesc Parcerisas, president del comitè organitzatiu del centenari, va fer la intervenció amb més contingut, i van seguir Joan Roca Sagarra, Lutxi Almodòvar Morals, directora general i presidenta de Patronal de la Fundació Collserola. La cloenda la va posar Maria Eugènia Gay, regidora del districte de Sarrià - Sant Gervasi.

Parcerisas va valorar la importància dels fundadors, el pedagog mallorquí Bartomeu Oliver i la mestra reusenca Dolors Jordana, en un moment molt difícil, l'any 1925 en plena dictadura de Primo de Rivera. La fundaren a partir de quatre eixos fonamentals: una escola moderna, vinculada al moviment de l'Escola Nova; laica, tot i que moderadament catòlica; mixta, aspecte que es va saber

mantenir al llarg del franquisme, i catalana, ja que les classes es feien en català. Aquests eixos es van aconseguir mantenir després de la Guerra Civil, tot i que Oliver i Jordana es van haver d'exiliar a Veneçuela, on van emprendre nous projectes pedagògics tot i que van mantenir contactes amb l'escola de Sarrià. Aquí, mestres com Josep i Mercè Campmany, Mercè Bonet o Mercè Crehuet (que, a 105 anys era present a la sala) varen mantenir el projecte i els valors fundacionals vius.

L'Institut Tècnic Eulàlia i Sarrià

Bartomeu Oliver i Dolors Jordana fundaren el seu projecte pedagògic a Sarrià, en un edifici que a les dècades finals del segle XIX es va construir per allotjar el Parque de la Montaña, al passeig de

la Bonanova, una mena de parc d'atraccions pioner a la Barcelona de l'època i que, a partir de 1909, fou la seu de la Real Escuela de Ingenieros Electricistas. El 1925 s'hi va fundar l'ITE, però pocs anys després, per al curs 1931-1932, l'escola es trasllada a can Mora, una casa senyorial situada al passeig de la Reina Elisenda de Montcada, al peu del torrent de Can Caralleu.

Can Mora era la residència d'Alexandre Pons i Serra, empresari i polític, mort el 1907. Era net de Josep M. Serra i Muñoz i Dorotea de Chopitea, que tenien la residència al costat, a l'altre costat del torrent. La família Pons i Serra formava part de l'alta burgesia barcelonina i tenia molt bona relació amb les famílies que vivien al carrer de la Duquesa d'Orleans,

conegut popularment a Sarrià com el "carrer dels senyors", com ara els Tous, Sant, Romani, Mercader, Amat, Balcells, Ainaud, etc. Una burgesia il·lustrada i catalanista, que segurament també va connectar amb el projecte pedagògic de l'ITE.

La vinculació de l'ITE amb Sarrià era evident pel contacte amb el comerç del barri i famílies que hi portaven alumnes, tot i que la majoria procedien del centre de Barcelona. Oliver i Jordana tenien la residència en una casa prop de l'escola. Com va assenyalar Joan Roca Sagarra en la seva intervenció, un dels moments més crítics de la trajectòria de l'ITE va ser al 1995, quan l'escola es fusionà amb l'escola Frederic Mistral, fundada el 1967 al Tibidabo, i va entrar a formar part de la Fundació Collserola, constituïda l'any anterior. Per a Roca, tot i la desconfiança que aquesta unió va crear entre els alumnes i les seves famílies, probablement era la via per modernitzar i per aconseguir que els valors de l'ITE sobrevisquessin.

Després de la foto de família indispensable en aquests actes, mestres i exalumnes van poder gaudir de converses d'on brollaven records i memòria amb una copa de vi blanc i un vermut, a redós de la històrica palmera. Era l'objectiu principal d'una activitat que obre un programa amb molts actes significatius. El pròxim, la Cerimònia d'homenatge a l'Institut Tècnic Eulàlia, serà l'11 de febrer de 2026 al monestir de Pedralbes. ■

© Districte de Sarrià-Sant Gervasi

© Districte de Sarrià-Sant Gervasi

© Districte de Sarrià-Sant Gervasi

2 PARCS RESIDENCIALS – 2 LLOCS PRIVILEGIATS A SAILLAGOUSE I A ERR (COMPLEXE NOU)
per a les vacances de tot l'any a la Cerdanya

Estem situats al centre de la Cerdanya francesa i del Parc Natural Regional dels Pirineus Catalans. A prop de Puigcerdà, Llívia, FontRomeu, Puigmal, Eyna, Les Angles, Porte, La Molina i Masella. Un refugi privilegiat per passar-hi les vacances de tot l'any. La tranquil·litat i un paisatge autèntic encomanen el respecte per l'entorn. A l'estiu es poden fer magnífiques passejades per la Vall del Segre i del Puigmal, a prop de la Vall d'aigua calenta de Llo i molt a prop del Parc Aquàtic d'Err, també Centre de nombroses activitats esportives i culturals per als més actius. S'hi poden llogar xalets confortables i equipats per 4, 6 i 8 persones ja sigui per una estada de cap de setmana o per a setmanes senceres. Hi ha parcel·les individuals de 250m2 en uns 300m2 300m2 amb pàrquing individual per a 2 cotxes, sala de jocs i jocs per a nens. La qualitat en el servei, la seguretat, la responsabilitat i el respecte per l'entorn són els nostres principis bàsics. El Sr. i la Sra. Pouget juntament amb tot el seu personal us hi garanteixen una estada excel·lent.

TARIFES 2025-2026. 2 Establiments: "LE VEDRIGNANS*****" a Saillagouse i "EL PASTURAL*****" a Err
(Preus sense despesa d'electricitat) ALTA MITJA BAIXA

Tarifes vàlides del 22/11/2025 al 21/11/2026		27-12-2025 / 03-01-2026			22-11-2025 / 27-12-2025			02-05-2026 / 13-06-2026					
		21-02-2026 / 07-03-2026			03-01-2026 / 21-02-2026			05-09-2026 / 21-11-2026					
		11-07-2026 / 22-08-2026			07-03-2026 / 02-05-2026			13-06-2026 / 11-07-2026					
					22-08-2026 / 05-09-2026								
Vacances escolars només per setmanes		Preu per setmana		Preu per nit 2 nits mínim		Preu per setmana		Preu per nit 2 nits mínim		Preu per setmana		Preu per nit 2 nits mínim	
Per menys dies, consultar		WE		Excepte WE		WE		Excepte WE		WE		Excepte WE	
Temporada baixa: -10% per 3 setmanes													
Genêt: 2 ad. + 1 nen*	Saillagouse	610€	140€	95€	460€	110€	70€	390€	80€	60€			
Lupin: 2 ad. + 2 nens*	Saillagouse	730€	145€	110€	560€	120€	80€	470€	90€	65€			
Jasmin: 2 ad. + 3 nens*	Err	770€	160€	120€	590€	125€	90€	505€	120€	75€			
Lupin Special: 4 ad. + 2 n**	Saillagouse	865€	185€	130€	745€	165€	120€	590€	120€	90€			
Angélique: 4 ad. + 3 nens**	Err	975€	210€	155€	815€	180€	120€	700€	150€	105€			
Gentiane: 6 ad. + 2 nens**	Saillagouse/Err	1.020€	225€	160€	950€	200€	150€	735€	160€	110€			
Edelweiss: 8 ad.**	Saillagouse/Err	1.090€	240€	180€	1.030€	230€	155€	820€	175€	120€			

APARCAMENT: al xalet per 1 o 2 cotxes
PAGAMENT: Targeta de crèdit o efectiu
 Fiança de 200 € per targeta de crèdit
SUPLEMENTS: Electricitat 0,28 €/kwh
ANIMALS: 5 €/nit vacunats
 Acceptats: 1 gos gros o 2 de petits
 Taxa turística: + de 18 anys: 0,65 €/dia (2025)

SERVEIS: Neteja 50* / 60 €**
WIFI GRATIS

Fitxa rentadora o secadora: 5 €

Fitxa rentadora o secadora: 5 €

Lloquer llencols/llit: 10 €

Lloquer tovallola: 5 €

SNACK al Vedrignans. Restaurant a 300 m

PARC RESIDENTIEL "LE VEDRIGNANS" – 9 Chemin de Védignans – 66800 SAILLAGOUSE
PARC RESIDENTIEL "EL PASTURAL – 32 Route du Puigmal – 66800 ERR
Tél: 00.33(0)4.68.04.04.79 – Fax: 00.33(0)4.68.04.06.89 / Email: contact@levedrignans.com
www.facebook.com/location.Vacances.Vedrignans/ / www.levedrignans.com

Promoció El Pinar

Descobreix la teva nova llar a Sarrià

Promoció exclusiva de 9 pisos, cadascun dissenyat amb una atenció meticulosa als detalls, acabats de màxima qualitat i eficiència energètica AA.

Alguns dels pisos disposen de zones exteriors d'ús privatiu, que permeten gaudir de l'aire lliure des de la comoditat de casa teua.

La promoció inclou una zona comunitària amb piscina, ideal per relaxar-se i compartir moments únics.

Entrega prevista: tercer trimestre de 2025

Per a més informació truqueu-nos al 93 204 55 11

PISOS | CASES
FINQUES RÚSTIQUES
PROMOCIONS IMMOBILIÀRIES
TERRENYS | SOLARS

RC R U S T I C
C O R N E R
BARCELONA REAL ESTATE

TEATRE DE SARRIÀ

La Schubertiada

CARME ROCAMORA I SEGUÍ

La Schubertiada arriba de nou al Teatre de Sarrià amb una proposta que uneix tradició i contemporaneïtat. La mezzosoprano Katharina Bierweiler, acompanyada al piano per Jyri Mishukov, presenta el programa *Im Herzen Versunken* (Immers en el meu cor), un recorregut emocional pel lied de Schubert, Wolf, Rihm i Mahler. Quatre compositors, quatre maneres d'expressar la intensitat de l'experiència humana a través de la veu i el piano. En parlem amb Sílvia Pujalte, directora artística de la Schubertiada, que ens explica el sentit d'aquest programa i el valor d'escoltar-lo en la intimitat del Teatre de Sarrià.

El recital de Katharina Bierweiler i Jyri Mishukov porta per títol *Im Herzen Versunken*.

Com definiria aquest programa i què li ha cridat l'atenció per incloure'l a la Schubertiada?

La Katharina Bierweiler és una cantant molt jove, té vint-i-dos anys; és una mezzosoprano amb una veu molt bonica i amb molta personalitat. La vam convidar a la Schubertiada i juntament amb el seu pianista van proposar-nos el programa. El títol, *Im Herzen Versunken*, és difícil de traduir; fa referència a concentrar-se en un mateix, a abstrair-se, a centrar-se en els sentiments; és un programa molt interessant, en el sentit que convida a un diàleg interior.

El repertori viatja de Schubert i Wolf fins a Mahler i Rihm. Què uneix aquests compositors tan diferents en un mateix fil poètic i emocional?

Precisament el que els uneix és que, malgrat la diferència d'estils i d'èpoques (excepte en el cas de Wolf i Mahler, que eren contemporanis i es coneixien), tots participen d'aquesta introspecció.

L'ordre del programa sembla traçar un camí interior: de la delicadesa schubertiana al lirisme intens de Mahler, passant per la profunditat contemporània de Rihm. Creu que el públic podrà viure-ho com un viatge pel cor mateix del lied?

Espero que tots els que hi serem podrem fer el nostre propi viatge, gràcies a les interpretacions de Bierweiler i Mishukov.

Finalment, què representa per a vostè presentar aquest concert al Teatre de Sarrià? Com contribueix aquesta seu barcelonina a fer arribar l'esperit de la Schubertiada a nous públics?

Gràcies a "Els dijous, clàssica", el Teatre de Sarrià aplega un públic fidel i coneixedor de la música de cambra; nosaltres volem aportar-hi artistes i programes que formen part de la nostra personalitat, en un entorn que s'adiu molt amb la idea de proximitat. ■

Pepa Plana

Reconeguda com una de les grans pallas- ses europees, Pepa Plana ha dedicat bona part de la seva trajectòria a dignificar el llenguatge del clown i donar-li una veu femenina, poètica i compromesa. Ara arriba al Teatre de Sarrià amb *A cada pas*, un espectacle sense paraules que reinterpreta, amb humor i tendresa, la Winnie de Beckett i el seu etern desig de llibertat. Amb aquest muntatge, Plana convida el públic a un viatge absurd i delicat pel redescobriments del món, on cada caiguda pot ser també una nova oportunitat per volar. En parlem amb ella.

A cada pas parteix d'una pregunta molt suggeridora: què passaria si Winnie, la protagonista d'*Oh, els bons dies de Beckett*, pogués escapar del seu monticle de sorra? D'on neix aquesta idea i què l'ha portat a voler donar una nova vida a aquest personatge dins del seu univers de paller?

La primera idea no surt de fer la Winnie dels *Oh, els bons dies*, però l'atzar ha fet que em portés al fet que la Winnie volés. Aquest és el punt de partida, deixar-la volar. El fet que surti del monticle de terra i arribi a un monticle més gran, és un joc absurd. No passa res si algú ve i no coneix *Oh, els bons dies* de Beckett, perquè és un joc de paller que es troba tancada, que la deixo volar, però que es torna a trobar tancada en un altre univers. És delirant i molt divertit.

És un espectacle sense text, però ple de significat. Com treballa la comunicació amb el públic quan no hi ha paraules? Quins recursos l'ajuden a transmetre emocions, humor i poesia només a través del gest?

Fer un espectacle teatral de paller sense text és un repte apassionant i que té bastanta dificultat. No utilitzar el llenguatge verbal t'obliga a respirar molt més. Quan surto a escena em vaig repetint "soc una marioneta, si em bellugo molt s'enreden els fils". He de ser molt precisa en el gest i la mirada. I el fet de no parlar fa que cada espectador interpreti i llegeixi d'una manera lliure. Treballar el gest o l'espectacle gestual és una meravella, però és molt precís. Sense ni dir una paraula, aconseguir que el teu públic entri en el teu univers i rigui. És un exercici poètic preciós.

L'obra juga amb la fragilitat, la solitud i l'humor, tres elements molt presents en la seva trajectòria. Què li interessa explorar en aquest equilibri entre el riure i la vulnerabilitat?

En el joc clonesc sempre hi ha fragilitat. Ets fràgil, vulnerable, ximple, patètica. Aquesta és la grandesa del paller, que posem un mirall davant del públic i li estem dient "a tu també et passa el mateix". Aquest joc poètic de buscar aquesta fragilitat en el fons t'empo- dera moltíssim. És com una contradicció però és meravellosa. Quan començo a crear l'espectacle el primer punt de partida és estar perduda i si m'he perdut, és la millor manera de trobar-me. I com a cosa perduda, me'n vaig a la cosa tro- bada. Viure com un objecte trobat més que perdut em semblava molt interessant d'experimentar-ho.

Winnie s'ha alliberat del seu tancament, però segueix aferrada a les seves manies i al seu optimisme. Creu que aquesta llibertat imperfecta parla també de nosaltres, de la nostra manera de viure i de reinventar-nos?

Alliberar la Winnie és divertit. Surt del monticle i se'n troba un altre. Davant tot el que haves pensat que et passaria com a persona a la vida, et trobes que sempre hi ha un altre repte o límit. És aquesta sensació de "no acabaré mai?". Però hi ha molt optimisme, pensant que sempre hi ha alguna cosa millor. Com en el mite de Sísif, de pujar a la pedra malgrat saber que un cop a dalt tornarà a caure. Per molt que sàpiga que no sortiré del cercle estic intentant-ho. Val més pujar a la pedra sabent que tornarà a caure, que no quedar-me esperant que no passi res.

Finalment, què li agradaria que s'endugués el públic del Teatre de Sarrià després de veure *A cada pas*?

La voluntat és que quan el públic marxa de veure l'espectacle, alguna cosa l'hagi sacsejat. L'exercici que intento sempre és que el públic m'estimi, entri dintre del meu univers i m'entengui. Si m'entenen i em volen, riuran. És impossible riure amb algú que no t'estimes. Vull fer riure i pensar. El meu art efímer el que pretén és poder viure en la memòria una estoneta i que t'hagi fet pensar. ■

NOVEMBRE

ABONA'T A LA NOVA TEMPORADA DEL TEATRE DE SARRIÀ

15% DESCOMPTE per cada entrada al web amb el codi: **ELJARDI15**
o bé ensenyant aquest anunci a les taquilles del teatre

TEATRE SARRIÀ

www.teatredesarria.cat

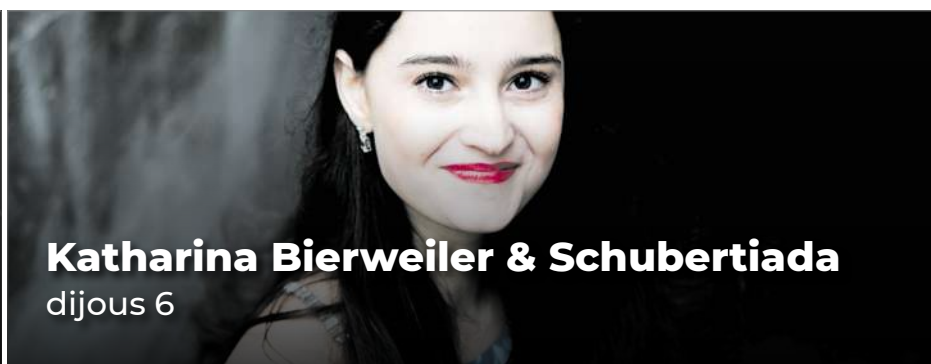
Sicaliptiques & Cuplet

dissabte 1 i diumenge 2

Poyo Moya Trio

dimecres 5

Katharina Bierweiler & Schubertiada

dijous 6

Taichi Tsukumo

diumenge 9

Blueroomess

dimecres 12

Oscar Martín

dijous 13

Pepa Plana: A cada pas

dissabte 15 i diumenge 16

Alan Pardo Trio

dimecres 19

Isabel Villanueva & Daniel Ligorio

dijous 20

Ignasi Terraza

dimecres 26

Ramon Bassal & Maria Canyiguer

dijous 27

Lo cant de les ànimes mudes

divendres 28 a diumenge 30

Aules i tallers de Divulgació de les Arts Escèniques

Grans Compositors de Música Clàssica >> De la Música Africana al Jazz >> Tallers de Teatre >> Com Escenificar una obra de Teatre >> Tallers de lectura Teatral >> Taller d'Espectura >> Aules de Ciència i Política >> Corals de la Clàssica al Rock >> Taller d'Instruments i de Combo >> Parlem d'obres de Teatre en anglès, francès o italià >> Conferències >> Xerrades >> Presentacions Literàries >> Extraescolars de Dansa i Teatre.

CENTRE
TEATRE
SARRIÀ

www.centredesarria.cat

Uaala Obrador: una proposta compromesa amb el producte de proximitat i el veïnat de Vallvidrera

Aquest nou forn situat al cor del barri llebrenc vol enfortir l'economia circular a Collserola a través de la cooperació entre proveïdors locals

ANA RUBIÓ JIMÉNEZ

M'allunyo dels pobles de muntanya mirant el mar. Baixo les escales directa a l'estació de ferrocarrils del Peu del funicular i estic contenta. Mossego el *pain au chocolat* que m'han donat a l'obrador i penso que no podria tenir un matí més perfecte. Ja m'ho ha dit la Lola, que el sabor de les coses bones ens fa sentir en pau, i és això el que, des de fa gairebé un any, la motiva a obrir la persiana del Uaala obrador cada matí.

Situat al carrer de l'Alcalde Miralles, número 4, a Vallvidrera, el Uaala obrador ofereix al veïnat llebrenc un assortiment de pa, coques, pastes i pastissos amb la voluntat de fer més amable el dia a dia del poble. La seva propietària, la Lola, vol fomentar un espai de trobada dins la rutina i és per això que ha reformat l'obrador per convertir-lo en una cafeteria a disposició dels veïns.

Com ha explicat la Lola a El Jardí, el projecte beu directament de la seva experiència amb la Gelateria Uaala que, malgrat estar concebuda per donar un servei a la gent que viu a la muntanya, s'ha convertit recentment en un destí del turisme. "La gent del barri a vegades ja no hi entra perquè és molt petit i de seguida veuen cua". Per això, el focus de l'obrador és oferir un espai còmode i accessible per als qui fan vida a Vallvidrera. La Yolanda, que hi treballa des dels inicis, destaca la proximitat amb la clientela i revela que moltes de les tasses que fan servir són, en realitat, del veïnat: "Quan venen els servim el cafè amb la seva tassa i els fa molta il·lusió".

Economia circular

El Uaala aposta pel quilòmetre zero i el

reaprofitament de productes. Actualment, l'obrador treballa amb els vins de Can Calopa, el vermut de Rabassaires i diversos aliments de la cooperativa Can Pujades. L'objectiu és incorporar nous proveïdors, com La Rural de Collserola, i fomentar que l'hostaleria de la muntanya utilitzi els seus productes -entre els quals destaca el seu conegut pastís de formatge i mel de la serra-. Amb aquesta finalitat, la Lola expressa la seva disposició i ganes de conèixer altres projectes com el seu per establir sinergies: "Seria molt bonic que poguéssim fer-ho tot amb aliments d'aquí, de la zona".

Dolç i salat, l'obrador disposa d'una gran varietat de productes, pensats tant per al consum diari com per a festes i esdeveniments. "On més gaudeixo és a la cuina", diu la Lola. "Jo m'encarrego de les coques i les cremes; vaig fent proves i així descobreixo combinacions delicioses", afegeix. La novetat més recent és la coca de moniato, pera i formatge de cabra. Dels pastissos se n'encarrega el Bernat, un veí de tota la vida que viu el projecte amb molta estima: "De petit havia jugat aquí dins, quan això encara era el forn antic, i somiava poder-hi treballar algun dia com a pastisser per al seu barri".

De fet, aquest és un dels motius que

fan del Uaala un espai especial per al veïnat: ocupa l'antic local on, durant dècades, va funcionar el forn centenari de Vallvidrera. La Lola explica que, quan va saber que el forn baixava definitivament la persiana, va anar-hi de visita i es va enamorar del lloc, però uns altres llogaters se li van avançar. Més endavant, quan el local va tornar a quedar buit, i va saber que també tancava el nou forn del costat, va decidir que aquella era l'oportunitat esperada.

Somnis i reptes

Al desembre ja en farà un any i tot l'equip del Uaala obrador mira endavant amb una barreja de nervis i il·lusió. La Yolanda i la Lola parlen sobre com potenciar el reaprofitament d'aliments de la serra de Collserola i enfortir el vincle amb el veïnat; un dels seus somnis és ampliar la seva carta d'entrepans a partir de les propostes de la clientela. "Tenim una veïna espectacular, que a més cuina molt bé i li encanten els entrepans de Pastrami",

explica la Yolanda. "Volem que vingui un dia, que ens ensenyi a fer-los i que, durant una temporada, l'entrepà del dia porti el seu nom", afegeix. La proposta vol estendre's a tot el veïnat llebrenc i culmina amb una votació anual per decidir quins entrepans cal que s'inclouguin definitivament en l'oferta del Uaala.

Un dels reptes actuals és el de comptar amb una xarxa de proveïdors i clients estable, que els permeti destinar una part del seu temps a potenciar la circularitat del projecte. En parlar sobre el preu just dels productes, la Lola em confessa que és molt difícil trobar un equilibri perquè "l'engranatge és molt fort i cal vendre molt per cobrir les despeses". L'esforç d'evitar que el cost de la vida segueixi pujant és molt elevat i cal que passi per "una reflexió compartida sobre les nostres prioritats". La cara amable, afegeix, és la rebuda i el compromís del veïnat amb el Uaala: "Estan molt contents que estiguem aquí i venen expressament perquè ens vagi bé; tenim molta sort". ■

SARRIÀ BLUES

Refaat Alareer

AITOR ROMERO ORTEGA

Vaig saber del professor Refaat Alareer el 2014, gràcies a un article seu que vaig trobar per casualitat a la xarxa i que em va emo-

cionar. En aquella peça Alareer, professor de literatura anglesa a la Universitat Islàmica de Gaza, explicava en detall com llegia amb els seus alumnes El mercader de Venècia, de William Shakespeare. Alareer utilitzava aquest text clàssic com una manera de lluitar contra els prejudicis de l'ocupació amb l'objectiu que els seus estudiants assolissin una mirada universal. Per això mateix incidia en el fascinant personatge de Shylock, l'usurer, el jueu avar i per moments mesquí de Shakespeare, al qual les pròpies lleis i circumstàncies ambientals de la república de Venècia han empès a ser com és per defensar la seva dignitat. Al final, Alareer explicava que, després de llegir diverses obres de Shakespeare durant mesos, va preguntar als seus alumnes amb qui simpatitzaven més, amb l'Otelo, un general venecià d'origen àrab, o amb el jueu Shylock. Un rere l'altre, tots els seus estudiants, palestins de Gaza, van confessar la identificació total amb Shylock. Alareer descrivia aquell moment com el més emocionant de tota la seva carrera docent.

El cert és que jo també vaig llegir El mercader de Venècia amb un procediment semblant, en lectures dramatitzades amb diverses veus, seguides de llargues discussions sobre el que motivava el comportament dels diferents personatges. Inclòs el

fort debat sobre si era un text antisemita o si Shylock actuava de l'única manera que podia actuar un jueu en la Venècia del barroc, on eren rics perquè no se'ls deixava ser cap altra cosa. Va ser quan tenia setze o disset anys, a una escola anglesa molt *pija* de l'*upper Diagonal*, on l'únic de profit que vaig treure van ser un seguit d'anècdotes divertides i les lectures de Shakespeare.

Quan el 6 de desembre de 2023 les bombes israelianes van matar Refaat Alareer, molts dels seus antics alumnes van recordar tot el que havien significat per a ells les seves classes. I ho han seguit fent durant aquests dos anys que ha durat la guerra, o millor diguem-ne la massacre de Gaza. He llegit moltes de les piulades emocionades dels seus estudiants, incloses unes quantes dones, per cert. Un d'ells va recordar que durant el curs havia reescrit el cèlebre monòleg de Shylock intercanviant el terme "jueu" pel de "palestí". Vet aquí: «¿No té ulls un palestí? ¿No té mans, òrgans, dimensions, sentits, afectes i passions, un palestí? ¿No es nodreix dels mateixos aliments, no el fereixen les mateixes armes, no està exposat a les mateixes malalties, no es cura amb els mateixos remeis, no es refreda i s'escalfa amb el mateix hivern i amb el mateix estiu que un israelià? (...) Si ens punxeu, ¿no sagnem? Si ens feu pessigolles, ¿no riem? Si ens enverineu, ¿no ens morim? I, si ens tracteu injustament, ¿no hem de venjar-nos?».

Gairebé dos anys després de la seva mort i sota aquest nou context de pau colonial, volia només fer servir aquesta columna per recordar-lo, perquè com el Pereira que l'Antonio Tabucchi ens va ensenyar a estimar a tots, Refaat Alareer també va ser un home valent i bo, assassinat injustament. ■

AITOR ROMERO ÉS ESCRIPTOR.

SALUT I BENESTAR

Mou-te, mou-ho

GLÒRIA VILALTA

Tots sabem que necessitem moure'ns. No estem fets per estar asseguts tantes hores.

Moure's i fer exercici ens ajuda a estar

sans. Quan ens trenquem una cama i estem molt temps sense moure'ns, costa tornar-la a utilitzar, és com si el cos hagués desaparegut una cosa que sembla que no s'hagi d'oblidar mai. Fa anys, vaig tenir l'experiència de "tornar a aprendre" a posar el peu a terra. És curiós com es pot oblidar una cosa així.

El nostre cos tant s'acostuma a caminar com a no fer-ho. Però no fer-ho té les seves conseqüències. Les persones grans, un cop ja seuen en una cadira de rodes, difícilment tornen a caminar per elles mateixes. El cos s'acostuma i a poc a poc va perdent l'habilitat i la musculatura. Però el pitjor no és això. La falta de moviment fa que perdem capacitats a altres nivells. Quan una persona deixa de caminar, pot començar a perdre també capacitat cognitiva. El moviment té efectes a tot el cos, fins i tot en zones que sembla que no movem, com els òrgans interns.

Moure's activa també la memòria: aprendre a sumar pujant escales, o les taules de multiplicar saltant, ajuda que quedi retingut. Està estudiat que el que registra el cos, perdura.

De fet, tot es mou, no hi ha res que estigui quiet, encara que ens ho sembli. Tot vibra, però en intensitats i nivells.

A casa

A casa, també hi ha moviment. I si no n'hi ha prou, hi ha pols, aranyes... Necessitem que corri l'aire, que hi hagi canvis, que es renovi l'energia. Si l'energia està estancada, si l'aire no corre, passa com amb l'aigua quieta. S'acaba podrint, es fa malbé. Convé airejar, ventilar, fer que hi hagi renovació de l'ambient. És aconsellable per a la nostra salut, per no respirar altes concentracions de tòxics, però també per al nostre benestar mental, a nivell més subtil. L'expressió "l'ambient està carregat", també té a veure amb això.

A més a més, moure coses de lloc -objectes o mobles- provoca també canvis. Canviem de visió, de perspectiva. És com si una tassa la mirem des del costat i després des de dalt. És la mateixa tassa, però sembla diferent. Per tant, encara que siguin les mateixes coses, el fet de moure-les obre altres possibilitats.

Si teniu ganes de canvis, us convido a fer l'experiment: canvieu de lloc la taula, el sofà, imatges o quadres, fotografies... I a veure què passa (doneu-vos un mes de marge, les coses no sempre són al moment, i en Feng Shui es diu que cal esperar aquests 28 dies de moviment lunar per veure els resultats). Aprofito per dir-vos que mireu de percebre què us provoca cada moviment, i si un canvi no us agrada, ho torneu a moure, proveu un altre lloc o ho torneu al lloc d'abans. Com a mínim, tindreu la certesa que està "al seu lloc" en aquest moment de la vostra vida.

Mou-te, mou-ho, i observa. ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA ESPECIALISTA EN MEDICINA DE L'HABITAT, FENG SHUI I BENESTAR PERSONAL

Cúrling Sarrià Internacional

C.S.I.

Veïns, veïnes, benvolgut poble. Volem presentar un nou grup, un nou equip, una bona excusa per trobar-se: som Cúrling Sarrià Internacional.

Imagino que molts de vostès estaran pensant: quin sentit té tal esport d'hivern al nostre barri? On el més similar a una pista de gel és un bassal d'aigua de pluja, i el més semblant a patinar, rellicar a la dutxa? No els avoriré amb detalls irrelevantes. L'equip, trufat d'il·lustres sarrià-necs, és tot el que necessitem.

Tot plegat va començar fa un parell d'anys quan un grapat de veïns i veïnes que solem freqüentar-nos vam topa per xarxes amb el Cúrling Vallvidrera. Una colla de visionaris i valents, als quals ni l'amenaça de canvi climàtic els ha robat la il·lusió de jugar un partit al seu pantà quan l'hivern ho permeti. Sarrià no podia

deixar-los sols (els partits, a banda d'avorits, s'haurien fet difícils de jugar), i així va néixer C.S.I. o el que és el mateix: Cúrling Sarrià Internacional.

Som un equip de barri, entregat a la vida i obert al món donant-nos a conèixer. Recollint el guant dels nostres camarades llebrencs.

La junta de socis i sòcies del C.S.I. ens reunim un parell de vegades la setmana per entrenar. Però com, de moment, no tenim pista de gel, discutim tàctiques al Bar Nou Patum. Allà organitzem activitats lúdiques i culturals per generar caliu veïnal i enfortir la xarxa de barri.

Ara som al voltant d'una trentena de membres i confiem a seguir creixent i així contribuir amb activitats per a tot Sarrià en un futur pròxim.

Els interessats i interessades a sumar-se a aquest projecte poden dirigir-se a les nostres oficines centrals provisionals (Bar Nou Patum, c/Jaume Piquet n°15), on un dels membres de la Junta Directiva els informarà i obrirà les portes del nostre benvolgut Cúrling Sarrià.

Prompte en farem una de grossa... Atents a El Jardí i a les nostres xarxes!

Salut i visca el Cúrling Sarrià! ■

Els Castellers de Sarrià descarreguen el primer castell de vuit de la seva història

EL JARDÍ

Sarrià va viure el 12 d'octubre una jornada per a la història. Davant més de 200 camises i amb un balcó institucional ple d'autoritats, els Castellers de Sarrià van descarregar el primer castell de vuit de la seva història, culminant un 4 de 8 després d'haver descarregat també el 2 de 7. Cap colla fins ara havia aconseguit completar per primer cop aquestes dues construccions el mateix dia.

L'actuació, emmarcada en la Festa Major de Sarrià, va començar amb un 5 de 7 impecable, preludi d'un matí d'emocions creixents. El 2 de 7, descarregat amb seguretat malgrat un lleu tremolor en la baixada, va donar pas a l'estrena del 4 de 8, que després d'un primer intent desmuntat, va coronar una jornada que quedarà gravada a la memòria col·lectiva del barri. La plaça va esclatar en aplaudiments i llàgrimes, celebrant una fita que situa la colla dins la gamma de vuit i en la posició 25 del Baròmetre Estrella Damm, referent del món casteller.

Una progressió meteòrica: de la carpa a la gamma de vuit

Aquest èxit s'explica, en part, per

l'anomenat "efecte carpa": fa tot just un mes que la colla assaja en una nova carpa cedida pel Districte de Sarrià – Sant Gervasi, amb una xarxa de seguretat finançada per la pròpia entitat. El nou espai ha impulsat l'eficiència i la confiança dels castellers, culminant tres anys d'una evolució espectacular: del primer 4 de 7 al primer 4 de 8, amb creixement tècnic i social sostingut i un podi en el Concurs de Castells de Torredembarra.

La colla reivindica així el valor públic dels castells com a cultura viva, eina de cohesió i identitat col·lectiva, i l'impacte directe de la col·laboració institucional en l'èxit de les entitats del territori.

Presència institucional i germanor castellera

L'actuació va comptar amb la presència del president del Parlament, Josep Rull; la regidora del Districte, Maria Eugènia Gay; la regidora presidenta del Districte, Títol Lailla, i els regidors Jordi Martí (Junts per Barcelona) i Rosa Suriñach (ERC), entre altres representants municipals. En agraïment, la colla va obsequiar el president amb una ampolla de ratafia del 25è aniversari i el llibre *Viure l'espai públic*, editat pel diari El Jardí. ■

PARLEM DES DE L'EIX... d'Economia Social i Comerç de Proximitat

Grup de consum

El Grup de Consum de Sarrià fa ja uns anys que funciona entre el veïnat, i avui s'autogestiona, i està en contacte directe amb els productors i elaboradors de Collserola que porten fruita, verdura, oli, mel, vi, entre d'altres.

Organitza de forma comunitària la compra i recollida setmanal de la cistella i els complements de graner i rebost al gust de cadascú. El proveïdor és la cooperativa La Rural (www.laruraldecollserola.com).

Si vols saber més sobre grups de consum i formar part del de Sarrià, tastar alguns dels productes de temporada, i conèixer La Rural de més a prop, t'esperem el proper **19 de novembre a les 18h, a la seu de la Taula d'Entitats de Sarrià al carrer Canet, 22.**

Grups de Costura Comunitària

Els grups de costura comunitària de Sarrià i Vallvidrera engeguen una campanya per aconseguir materials (teles, cintes, botons, fils) i màquines de cosir en bon estat. Si en tens, pots portar-ho a la Casa Orlandai o al Mercat Cultural a Vallvidrera.

Tallers i formacions prelaborals

Engueguem aquesta tardor una nova oferta de tallers i formacions prelaborals, dissenyats amb la Coordinadora de Rock de Sarrià, el Centre Cívic Sarrià, Vil·la Urània i Mujeres Pa'lante.

El curs d'Iniciació a la Sonorització va començar fa pocs dies amb les places exhaurides, i l'alta demanda garanteix properes edicions.

L'Aula Oberta. Eines per trobar feina encara té algunes places disponibles:

7, 14, 21 i 28 de novembre de 2025
A Vil·la Urània
Cal inscripció prèvia: 93 106 72 22
Curs gratuït

Lots de Nadal de De Collserola Menja't la Serra

Si tens una empresa, pertanyes a una entitat o sou un col·lectiu, i voleu fer un detall de Nadal de proximitat amb productes de Collserola, posa't en contacte directe amb els productors:

comercial@decollserola.cat
T. 623 233 315

Agenda

LA DRECERA ET CONVIDA:

ECODIUMENGE

Visita a l'Hort Medieval del Monestir de Pedralbes
16 de novembre, 10h.
A càrrec de: Joan Solé. Biòleg, expert en horts urbans
Activitat gratuïta

GRUP DE CONSUM DE SARRIÀ TASTET DE PRODUCTES DE TEMPORADA

19 de novembre, 18h
Seu de la Taula d'Entitats de Sarrià
c/Canet, 22

VII CONCERT GÒSPEL SOLIDARI DE SARRIÀ

20 de novembre, 20:30h.
Parròquia Sant Vicenç de Sarrià
Donatiu: 15 € (destinats a Assís, Centre d'Acollida)
Organitzat per Rotary Club de Barcelona Sarrià

LA VESPA ASIÀTICA ALS BARRIS DE MUNTANYA

Com ha anat la primera campanya per controlar aquesta plaga?
Xerrada a càrrec de Jordi Puig i Xavier Sastrada
27 de novembre, 19h.
Mercat Cultural a Vallvidrera

Pots consultar el detall de les activitats a: ladrecera-sv.cat/agenda/

La Drecera
COMUNALITAT SARRIÀ I VALLVIDRERA

Web: ladrecera-sv.cat Mail: ladrecera@ladrecera-sv.cat

Telèfon: 633 045 322

Atenció al públic:

Casa Orlandai: els dimarts de 16 a 20h i els dijous de 10 a 14h

Mercat de Vallvidrera: els dilluns i els dijous de 10 a 13h

[X](#) @LaDreceraSv [i](#) @ladrecerasv

Promou i finança:

Departament d'Empresa i Treball

Amb la col·laboració:

SARRIÀ, D'UN TEMPS, D'UNA CIUTAT

El llibre *Viure l'espai públic* retrata una societat mobilitzada en el pas de la dictadura a la democràcia

JAUME CLOTET

Tinc penjat a casa un cartell de la festa major de Sarrià de l'any 1979, obra de Claret Serrahima. El vaig trobar en un web d'objectes de col·lecció i no vaig dubtar ni un instant a comprar-lo. No ho vaig fer perquè fos bonic, que ho és; tampoc no el vaig comprar perquè fes referència a una qüestió sarrianenca, que en fa. El vaig adquirir, el vaig emmarcar i el vaig penjar perquè d'aquell cartell, si s'estira el fil, en surt una història formidable. És la història de com la societat sarrianenca es va organitzar, al crepuscle del franquisme i a l'albada de la democràcia, per defensar Sarrià de la depredació urbanística i en defensa d'un model de vida concret. És la història d'una lluita veïnal poc coneguda, però molt semblant a d'altres lluites que naixien en tantíssims barris d'una Barcelona bruta, autoritària, desendreçada i provinciana.

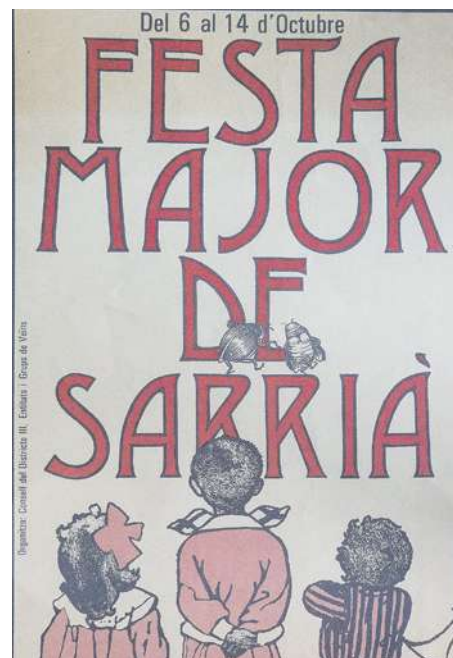
Per a deixar-ne constància, els infatigables Jesús Mestre, Joan Rosés i Pepa Tort acaben de publicar *Viure l'espai públic*, editat per El Jardí. El subtítol diu "Activisme veïnal i recuperació de la festa al carrer (Sarrià 1975-1980)". Ha estat una feina intensa de recerca, a partir dels diversos arxius i documentació de les entitats de la vila, i molt principalment de l'Associació Veïnal de Sarrià. També han entrevistat persones que van participar d'aquell esclat popular tan divers però ben unit en la defensa d'un patrimoni,

d'una identitat i d'una manera de fer, i en contra de la dictadura franquista, que ja es trobava en els seus darrers espasmes.

Cal tenir en compte la realitat d'aquell moment històric, quan els especuladors enderrocaven cases i més cases, moltes de gran valor patrimonial, per aixecar-hi grans edificis per allotjar-hi una població creixent. Aquells constructors comptaven amb la complicitat de les autoritats locals, que no només eren franquistes, sinó també corruptes, i d'unes lleis ben laxes a l'hora de protegir el patrimoni arquitectònic. Entre els uns i els altres haurien deixat Sarrià del tot irreconeixible, però es van trobar amb l'oposició d'una població organitzada, culta, activa i democràtica, que va aconseguir aturar molts despropòsits i en va corregir d'altres. Alguns van reeixir, malauradament.

En Jesús Mestre, en Joan Rosés i la Pepa Tort han fet molt més que un llibre. Han omplert 120 pàgines de memòria i de records, d'identitat col·lectiva. Qualsevol persona que hagi nascut o hagi viscut a Sarrià durant els anys setanta i vuitanta s'hi sentirà identificat. Potser més d'un fins i tot s'hi sabrà reconèixer, en alguna de les moltes fotografies que il·lustren aquesta petita joia, juntament amb tota mena de plànols i cartells, que converteixen aquest llibre en un gran arxiu emocional en si mateix.

Segurament no hi ha cap altre barri a Barcelona sobre el qual recaiguin més

clixés, més tòpics i més prejudicis. No són pas pocs els barcelonins que, fins i tot sense haver posat mai els peus en aquest racó de món delimitat per la muntanya de Collserola, la Via Augusta, l'avinguda de Pedralbes i el passeig de Manuel Girona, tenen una opinió molt ferma sobre què és Sarrià i com som els sarrianencs. I sovint erren el seu diagnòstic, perquè no es pot entendre Sarrià sense conèixer la seva gent i conèixer la seva història. I el llibre *Viure l'espai públic* ajuda a entendre, una mica més, qui som i d'on venim. ■

Tòtem I, 10 anys als jardins de la Vil·la Florida

EL JARDÍ

El setembre de 2015, a la Biblioteca Joan Maragall s'hi va fer l'exposició "Translacions. Tòtem I" de Magels Landet, en la qual combinava l'escultura, el collage i la fotografia. Arran d'aquesta exposició, l'escultora va fer donació de l'escultura "Tòtem I" als jardins de Vil·la Florida, instal·lada allà l'octubre de fa 10 anys. Ubicat als jardins, el tòtem es relaciona amb la natura, tot transmetent un missatge d'acceptació, de tolerància i d'integració d'altres cultures en la nostra societat. Aquesta escultura formava part d'una col·lecció de tres tòtems sonors situats a la plaça de Joan Coromines, amb motiu del 5è Festival de Músiques Contemporànies de Barcelona, celebrat el 1998 al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB).

L'escultora Magels Landet sempre ha estat vinculada al barri de Sant Gervasi - La Bonanova: des de petita hi ha viscut i actualment també hi té el seu taller. El dijous 16 d'octubre, amb el suport d'un grup d'amics, va voler celebrar que Tòtem I es manté als jardins de Vil·la Florida, i va fer una convocatòria al veïnat per compartir uns moments personals emotius i que també suposaven donar relleu a una reeixida creació artística que tothom pot gaudir lliurement. Esperem que Tòtem I pugui romandre molts més anys en aquest bonic racó dels jardins de la Vil·la Florida. ■

El Jardí

PREMSA LOCAL · SCCL

ara també a Bluesky!

Segueix-nos per estar al dia de totes les novetats, activitats i curiositats del nostre jardí.

HOGESER

Serveis de neteja

NETEJA DE TEMPORADA

Programa la teva neteja
visita'ns a hogeser.es

RESERVA JA
628.171.086

NOMENCLÀTOR

Carrer de Laforja

JESÚS MESTRE

El carrer de Laforja comença a la Via Augusta i finalitza al carrer de Calvet, travessant d'est a oest el barri de Galvany. L'origen del carrer és el 1776, quan Jaume Rosés i Lleóart, pagès de Sarrià amb deutes per saldar, va vendre part de la finca del compte de Bell-lloc a Pere Delaforge i Grau, botiguer de teixits i ciutadà de Barcelona, d'origen francès. Delaforge es va fer construir una gran casa, alineada al camí de Barcelona (l'actual carrer d'Alfons XII), que sobresortia en mig dels camps que dominaven el paratge.

L'entrada principal a la casa era per un camí que, unes dècades després, es coneixeria com el carrer de Laforja. Llavors, cap al 1850, la finca dels Delaforge l'havia comprat la família Tusquets, que va dividir part de la finca en parcel·les. A aquesta primera urbanització, en van seguir d'altres. Ben a prop, a la finca Regàs, la propietària, Francesca Orteu, proposà a l'Ajuntament de Sant Gervasi de Cassoles obrir diversos carrers; el projecte, aprovat

el 1874, va propiciar l'obertura dels carrers Orteu (avui Balmes) i Espanya (avui Lincoln), amb el carrer Laforja com a eix horitzontal. El carrer, tanmateix, quedà tallat primer per la finca Santaló, entre els carrers Camp d'en Vidal i Santaló, i després, per la finca dels Castelló Galvany.

Tal com mostra el plànol de Vicenç Martorell de 1931, en aquesta data el carrer de Laforja s'havia urbanitzat en la seva major part. Hi convivia grans cases burgeses, com les dels Santaló, Tusquets o Ferrer Garriga, amb torretes de dues plantes i jardí de classe mitjana, i els veïnats populars, gairebé obrers, de la plaça Cardona i del carrer Lincoln. També hi havia les pistes del Tennis Barcino, al carrer Laforja entre la plaça Cardona i Alfons XII; el 1934 es construeix la clínica Barraquer a la cantonada amb Muntaner, obra de l'arquitecte Joaquim Lloret i Homs; i, des de 1939, hi ha l'escola Santa Elisabeth de les monges alemanyes de la Congregació de Jesús, a l'antiga casa Delaforge.■

Façana posterior de la casa Laforja, cap al 1930, a la cantonada Alfons XII amb Laforja, on hi havia la façana principal. Avui encara hi ha l'antiga capella, que a la fotografia es pot veure a la dreta de la casa. Fons família Trias de Bes.

50 anys fent un barri millor

Som l'entitat que representa els veïns i veïnes del barri. Treballem per donar resposta a les necessitats socials, fomentar activitats lúdiques, impulsar millores a l'espai urbà, integrar els diferents organismes de la zona i defensar els nostres interessos davant l'Ajuntament.

Ens trobareu els dimarts i dijous, de 18 a 20 hores al 2n pis del centre cívic, per telèfon (93 344 813) o per correu electrònic (avsantgervasi@gmail.com).

**Ara podem fer un barri millor!
Fes-te soci per 30 €/any.**

ASSOCIACIÓ VEÏNAL
SANT GERVASI -
LA BONANOVA

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de
Barcelona

EL RELAT

Torb de comiat amb confeti

ELSA COROMINAS

Tot i ser una persona d'ordre, de rutines, responsable, d'excel·lència en els estudis, treballadora fina i amiga confiable, havia iniciat una setmana a la biorxa i va començar el dia estrepitosament. A la classe de gimnàstica que feia els dimarts a primera hora se li va encallar la taula de natació quan l'alçava estirant els braços, després de fer un esquat, amb una de les paletes del ventilador. La peça de poliestirè es va escapar i el tros més gran va caure al cap d'una dona just quan flexionava les cames i, en rebre l'impacte inesperat a la gatzoneta, va desequilibrar-se i acabà caient de mala manera. A banda de la culpa i la vergonya, l'incident va suposar la finalització de la sessió abans del que era habitual així que disposava de més estona per esmorzar al bar de la cantonada, on va demanar, com li encantava fer, "el mateix de sempre". La feia molt feliç l'arribada del cafè amb llet escumós i fumejant i l'entrepà dividit en dos trossos amb un tovalló fi que el separava del plat. Llavors va fer una immensa mossegada al pa amb pernil per poder rellegir la carta d'acomiadament mentre mastegava amb força i delit. Se solia deixar les lectures importants o intenses per aquest moment de primera hora del matí, amb la boca ben plena. Quan empassava deixava el full o el mòbil, feia un glop al cafè amb llet i, amb una nova queixalada reprenia el text:

"Els motius que causen aquest acomiadament estan emparats en fets que la llei considera suficients per resoldre la finalització de la relació contractual."

I sis pàgines explicaven els detalls dels motius i dels fets. Aquest acomiadament implicava el seu primer revés vital important. S'iniciava així en la sensació d'adquirir una consciència clara de precarietat, en rebre un rebuig formalitzat a la seva persona, a la seva manera de ser i a la seva capacitat professional.

Estava a punt de fer un any que s'havia incorporat a l'empresa amb un contracte temporal que passaria automàticament a fix en acabar aquest període, tal com s'establia a la llei i al conveni, i feia menys d'una setmana que l'havien cridat al despatx del director per dir-li que estaven molt satisfets amb el seu rendiment laboral, però que no podien, en aquest moment d'incertesa geopolítica mundial i bla bla bla, assumir un creixement de la plantilla, per la qual cosa la convidaven amablement a donar-se d'alta com a treballadora autònoma per a seguir oferint els seus excel·lents serveis professionals a l'empresa. S'hi va negar i, dilluns següent, ahir, va rebre la notificació de sis pàgines que ara llegia i en la qual bàsicament se la convidava a signar conforme acceptava l'acomiadament per haver faltat a la "política d'aliances i ampliacions" de l'empresa. L'informe era detalladíssim i

© Pedro Strukelj

contenia casos i exemples que corroboraven els fets descrits. Se la urgia a signar-lo l'endemà mateix.

Va acabar d'esmorzar i es va dirigir a l'oficina. En entrar coratjosament al despatx del director el trobà parlant gaiament per telèfon i, gairebé sense mirar-la, li va dirigir dos gestos, el d'espera i el de serà breu. Llavors ella va agafar el respall de la cadira de visites amb la intenció de seure i ell, tapant el telèfon, l'aturà amb un gest i amb una frase: "No, no, si serà un moment, només has de signar".

Es quedà petrificada, dreta i rígida, mirant-lo com xerrava sense escrúpols i el va anar veient com un personatge cada vegada més grotesc mentre les frases i riures que deixava anar li ressonaven com en cacofonia.

I va ser llavors, quan ell va penjar el telèfon i va somriure mentre li deia "vens a tancar el tema de l'acomiadament, oi?",

que, amb la gràcia que li proporcionaven uns quants anys de cal·listènia, va treure els fulls de la carpeta, els va alçar amb desimboltura cap al sostre i li etzibà:

-Sap què opino del seu acomiadament procedent?

I els va llançar amb força i determinació cap al ventilador que hi havia al centre del sostre del despatx, aconseguint un efecte harmoniós de destrucció de documents en topar els fulls amb la roda rotatòria d'hèlix, generant una pluja de trossets d'acomiadament improcedent que voleïaven per tota l'estança mentre el director s'ho mirava i la mirava perplex. Havia perdut els papers i, en el seu deliri, encara gosà atrapar una pila de documents i factures de la taula i ampliar l'efecte de la dansa de fulls i, abans de sortir per la porta tancant-la de cop, encara va tenir el valor i la determinació de recordar que impugnava l'acomiadament. ■

LES RESSENYES DE LA CASA USHER

Miriam Reyes: de la poesia del cos a la memòria de Veneçuela

La trajectòria de l'autora gallega Miriam Reyes s'ha consolidat recentment amb l'obtenció del Premi Nacional de Poesia per la seva obra *Con* (La Bella Varsovia, 2024). Aquest poemari s'erigeix en una arquitectura conceptual que utilitza la sonoritat i el ritme per acompanyar el lector a través de les etapes d'un amor, el seu trencament i la posterior reconstrucció personal. Reyes escriu des de la nuesa del cos i la consciència, concebent el cos no només com a espai de l'amor i el desig, sinó com a pensament, eina, territori de revolta i acció. La seva intel·ligència lingüística commou i pensa, explorant els marges i centrant-se en les dimensions de les relacions amb l'altre, participant en la conversa pública sobre els vincles i allò que és mutu. Tot plegat emmarcat en un feminisme basat en la llibertat i la denúncia de qualsevol dominació.

Recentment, Reyes ha fet el salt a la narrativa amb la seva primera novel·la, *La edad infinita* (Tránsito, 2025), una obra autobiogràfica. A la novel·la, l'autora

utilitza la tercera persona per parlar de la nena que va ser, un exercici de dissociació necessari per prendre distància de la mateixa biografia.

La veu narradora s'adreça a un enigmàtic «tu» que es revela com el seu país d'acollida: Veneçuela. La novel·la és una commovedora carta d'amor a la Veneçuela que la va rebre, com una mare que l'abraça quan més sola se sent. Hi descriu amb dolor la crisi econòmica i l'esclat de la violència. Som testimonis de la formació d'una consciència i una personalitat, des del moment que arriba a Caracas amb vuit anys sense referències. Un dels temes centrals és la idea que el llenguatge conforma el món que habitem, com anomenar les coses, el lèxic institucional o familiar, construeix realitats diverses. Aquesta etapa formativa va ser tan decisiva que, a la seva partida, la personalitat de Reyes, ja forjada, esdevé incapaç de reinventar-se una tercera vegada.

L'autora ens acompanyarà a la sessió del club de lectura que farem a Casa Usher el dilluns 17 de novembre sobre aquesta novel·la. ■

© Casa Usher

Llibreria Casa Usher, al c/ Santaló entre Calaf i Rector Ubach, molt a prop del mercat.

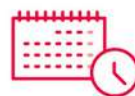
Superservis
SUPERMERCATS DES DE 1945

NOU!

L'ESPAI SARRIÀ

Major de Sarrià 108
Salvador Mundi 5

**GRÀCIES
PER ESCOLLIR-NOS**

**HORARI de 9h. a 21h.
DILLUNS A DISSABTE**

**SERVEI A DOMICILI
RÀPID I GRATUÏT**
truca'ns al 931 790 304 t'ajudarem
a fer la compra *

PARKING GRATUÏT *

TARGETA SUPERSERVIS
millors preus, descomptes
i promocions

* consulta'ns les condicions del servei

BOMBONERIA

CONFETTERIA

GELATERIA

PASTISSERIA

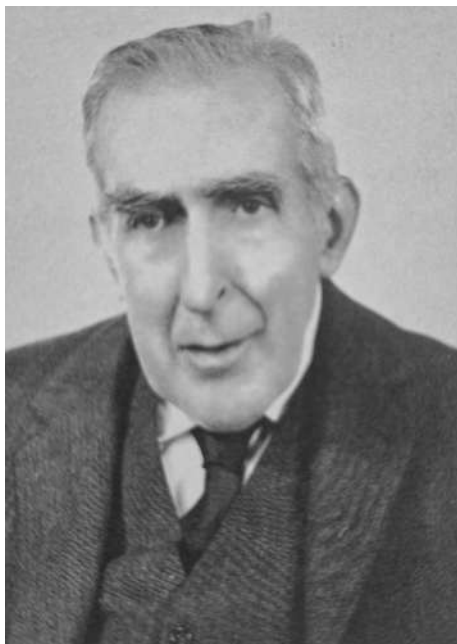
Major de Sarrià, 57
Tels. 93 203 07 14
93 203 00 04

Plaça de Sarrià, 12-13
Tel. 93 203 04 73
08017 Barcelona

E-mail: info@foixdesarria.com
<http://foixdesarria.com>

VEÏNS DEL SARRIÀ DESAPAREGUT

Josep F. Ràfols, un àngel de tres ales, primer biògraf de Gaudí

Josep F. Ràfols (c. 1963). Autor desconegut.

CARLES ROMANÍ

Enguany fa seixanta anys de la mort de Josep Francesc Ràfols i Fontanals (Vilanova i la Geltrú, 1889 – Barcelona, 1965), al seu domicili del carrer Major de Sarrià, 142. Abans havia viscut al carrer Río Rosas, 27 (1928-1934), i al carrer Pàdua, 96 –un edifici racionalista obra de Sixte Illescas–, entre el 1934 i, com a tard, a mitjan 1945, any en què Ràfols va exposar alguns olis al nou domicili de Sarrià.

Arquitecte, pintor, historiador i tractadista d'art, a més de professor a l'Escola Massana i catedràtic d'Història de les Arts Plàstiques a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona (des de 1943), és possible que avui gairebé ningú no recordi aquest personatge discret i savi, malgrat que el vial que transcorre entre els carrers de les Monges i General Vives porta el seu nom. Arquitecte per titulació –obtinguda per complaure els pares– i pintor per vocació, va ser, per damunt de tot, un home cultíssim, amant de les arts i de profunda espiritualitat. Mostra del seu compromís amb la fe catòlica n'és l'acollida al domicili del carrer Pàdua, durant la Guerra Civil, de perseguits per motius religiosos, així com la conservació de valuosos objectes litúrgics. El 1938 s'hi va casar –amb tota la discreció que exigia el moment– amb Magdalena Solé i Pujol, una excel·lent pianista.

El fet d'haver treballat de delineant a la Sagrada Família (1915-1916) i en el despatx de l'arquitecte modernista Juli Batllellé no el va impulsar, com potser es podria esperar, cap al desenvolupament d'una profitosa trajectòria en el camp de l'arquitectura, que no va anar més enllà d'una quinzena de projectes. En canvi, li va facilitar una decisiva relació personal amb Antoni Gaudí, de qui va escriure la primera

biografia mai publicada (Antoni Gaudí, 1928), i el fet de convertir-se en un estudiós de l'arquitectura modernista. Captivat pel corrent renaixentista, va escriure obres com *Arquitectura del Renacimiento italiano* (1926), *Pintura y escultura del Renacimiento italiano* (1930) i *Pere Blay i l'arquitectura del Renaixement a Catalunya* (1934). L'art romànic, l'escultura espanyola o la pintura també van ser objecte dels estudis i tractats de Ràfols, així com de les innumerables col·laboracions amb diverses revistes i diaris. El *Diccionario biográfico de artistas de Cataluña* (publicat en tres volums entre 1951 i 1954), obra col·lectiva coneguda com a "diccionari Ràfols", és encara avui una referència en la historiografia artística catalana.

Aquesta faceta d'assagista havia portat Ràfols a Sarrià molt abans d'establir-s'hi. El juliol de 1929, el butlletí del C.E. Els Blaus va informar extensament sobre la conferència que va pronunciar al Centre sobre Gaudí; i el gener de 1930, Ràfols hi va publicar l'article "Sobre una possible Acadèmia de Dibuix a Barcelona" –res de pinzells ni colors, només dibuix–, on exposava i argumentava la necessitat de reforçar els estudis d'aquesta disciplina i proposava un programa acadèmic.

Carrer dels Paletes (sense data). Oli de J. F. Ràfols. Col·lecció G. Romaní.

La seva gran passió, però, era la pintura. Ja de molt jove va vincular-se al Cercle Artístic de Sant Lluc, on va conèixer Joan Miró, amb qui va consolidar una amistat fructífera i duradora. Juntament amb Josep Llorens i Artigas –i amb l'adhesió d'altres membres del Cercle, com el mateix Miró i els veïns de Sarrià Josep Obiols i Joaquim Torres-García–, l'any 1918 va fundar l'Agrupació Courbet. L'objectiu era la renovació del panorama artístic català, en aquells moments dominat pel corrent noucentista. Precisament aquest estil havia marcat la primera etapa de la seva obra pictòrica, que, a partir dels anys

quaranta, va reflectir una forta influència cézanniana.

Per desgràcia, el prestigi que va reportar-li la participació en projectes clau per a la museística catalana –per exemple, com a tècnic de la Junta de Museus (1932-1945), va dur a terme una destacada tasca per a la salvaguarda del patrimoni artístic català durant la Guerra Civil– i el nomenament, tan significatiu, com a primer titular de la Càtedra Gaudí de l'Escola d'Arquitectura de Barcelona (1956), no el van poder lliurar ni de les dificultats econòmiques ni d'una salut precària, que van condicionar-li els últims anys de la vida. Aleshores, va recloure's al barri i les seves passejades es van anar espaiant: alguns racons de l'antiga vila, o els més íntims de l'espai familiar, es van convertir en escenaris freqüents de les seves pintures.

L'historiador i religiós Manuel Trens i Ribas va definir Ràfols com "un àngel de tres ales, l'arquitectura, la pintura i l'escriptura". Altres contemporanis que el van tractar –artistes, arquitectes, intel·lectuals– el van descriure com un "artista més que no arquitecte" o un "multimilionari del saber" dotat "d'un tarannà summament pacífic i equilibradament serè, que no s'alterava mai, allò que se'n diu mai". Aquest tret del caràcter de Ràfols és un motiu recurrent per als seus biògrafs i per a tots aquells que el van conèixer: "Era un sant d'americana, un sant d'estar per casa, un sant sense miracles ni visions" (de nou, Trens), descripció que lliga bé amb la d'"artista i escriptor d'esperit franciscà".

La figura "alta, desgairada i patriarcal" de Ràfols i unes faccions molt característiques havien donat peu fins i tot a bromes entre col·legues del món museístic. Durant les tasques d'arrencada de les pintures de Sant Climent de Taüll, el juny de 1920, Joan Vidal Ventosa (fotògraf dels serveis tècnics dels Museus d'Art de Barcelona) va escriure a Joaquim Folch i Torres (aleshores director general de Museus): "De les pintures, ja tenim a punt d'arrencar tot l'altar major, estem a mig rascar l'absidiola, hi ha un fris d'àngels amb cara de Ràfols". ■

Taverna de Sarrià (1952). Oli de J. F. Ràfols. Museu de Vilafranca del Penedès.

Torre Bernat i Creus

JAUME DE OLEZA

La torre Bernat i Creus està situada a l'avinguda Tibidabo, número 25, al costat de les magnífiques cases que s'alineen al llarg d'aquest emblemàtic carrer de la zona alta de Barcelona. Va ser projectada per Josep Masdeu Puigdemasa l'any 1906, per a l'empresa Bernat i Creus, els propietaris de la qual, Manuel Bernat Rovira i Joaquim Creus Grau, pintors i decoradors de professió, dirigien aquesta reconeguda firma ubicada al passeig de Gràcia.

L'empresa va construir dues torres en aquest mateix carrer: una al número 27 (vegeu El Jardí núm. 116), projectada l'any 1905 pel mestre d'obres José Pérez Terraza, i aquesta segona, al número 25. Es tracta de dues torres contigües que Bernat i Creus van aixecar sobre uns terrenys cedits pel doctor Salvador Andreu, promotor de la urbanització del vessant del Tibidabo, cèlebre per les seves pastilles, i president de la societat S.A. Tibidabo. La cessió es va fer per un preu simbòlic, amb la condició que ambdues torres fossin edificades en un termini màxim de dos anys, i que, en vendre-les, s'abonés l'import corresponent dels solars. Manuel Bernat i Joaquim Creus van treballar associats durant sis anys, fins que van dissoldre la societat l'any 1908.

Aquesta torre presenta un volum compacte i una estètica que recorda un castell medieval, resultat del projecte original, que incloïa un coronament piramidal sobre la torre poligonal que articula el conjunt, així com per la textura de les façanes revestides en pedra. La finca destaca per la seva elegància, la seva escalinata principal i les estilitzades columnes amb arcs de mig punt que sostenen la terrassa del pis superior. La torre va ser venuda als anys cinquanta a les Germanes Vetlladores de Sant Josep, les quals van encarregar un projecte de reforma a l'arquitecte Santiago Villalonga, que incloïa l'enderroc del pinacle original. Actualment, és propietat de l'empresa Soho House, que té previst reconvertir-la en un club social d'alt estandíng.

Josep Masdeu Puigdemasa (1852-1930) va ser mestre d'obres, nascut a Barcelona. Entre els seus edificis més destacats figuren el mirador de les Cotxeres de Can Girona (1901), la Casa Anita Rodés (1908), Villa Cónsol (1911), la Casa Ramis (1912), Can Sala (1919) i la Casa Julià (1920). ■

Enric López: "La nostra acció persegueix canvis perdurables"

El concert del Rotary Club d'enguany destinarà els beneficis al Centre Assís: en parlem amb el seu president

CARME ROCAMORA I SEGUÍ

El Rotary Club de Barcelona Sarrià celebra enguany la setena edició del Concert de Gòspel Solidari. Com va sorgir aquesta iniciativa?

Aquesta iniciativa era quelcom consubstancial amb la mateixa naturalesa del Club Rotary, que actua per aconseguir canvis sostenibles al món, començant per la comunitat i pels propis rotaris. En conseqüència, el nostre club neix amb la voluntat de ser una entitat solidària referent a la nostra comunitat, que com el nostre nom indica és Sarrià. Per això mateix vam decidir impulsar un esdeveniment d'aquestes característiques perquè esdevingués un motiu perquè els nostres veïns i amics se sentin interpel·lats per una causa solidària.

Ara bé, també volem remarcar que treballen en xarxa, i la iniciativa, si bé va ser impulsada per nosaltres, no hauria sigut possible sense la complicitat de la parròquia de Sant Vicenç i la relació amb Free Choir.

Els beneficis d'aquesta edició es destinaran al projecte "Cultivant Noves Oportunitats", dins del programa Assís Verd d'Assís Centre d'Acollida. Per què l'han escollit com a beneficiari?

© Rotary Club de Barcelona

Per això, des de la creació del Club el maig de 2017, hem anat establint col·laboracions amb diverses entitats, cosa que ens ha permès estar més implicats en les seves necessitats. És el cas d'Assís, amb qui col·laborem des del 2018. Aquesta és la segona vegada que dediquem el nostre concert a un projecte d'Assís. Això és molt important: no recaptem fons per a una entitat, sinó que ho fem per a un projecte en concret. Quan diem que la nostra acció es dirigeix a canvis perdurables, volem dir que persequim transformar vides, per això hem escollit el projecte "Cultivant Noves Oportunitats" dins del programa Assís Verd, perquè està en marxa des de 2016 i està dissenyat específicament per capacitar persones en situació de sense llar en tècniques de manteniment de jardins, horts urbans i centres de compostatge. Amb aquest programa s'obren noves oportunitats per a aquestes persones en el seu camí de reincorporació a

la societat, i en definitiva, en la transformació de la seva vida.

El concert tindrà lloc el 20 de novembre. Què trobaran els assistents en aquesta nova edició?

Trobaran, com sempre, bona música magníficament interpretada per Free Choir i una bona estona de diversió: sortiran millor del que hagin entrat i això també és una modesta transformació de vida! Free Choir, per a aquesta edició, està treballant un tema africà que ens endinsarà en les arrels del Gòspel (i com es diu en aquests casos... "hasta aquí puedo leer"!).

Aquest concert s'ha convertit en una cita consolidada al barri de Sarrià i un exemple de col·laboració entre cultura i solidaritat.

Els rotaris solem dir que ho passem bé i fem amistats mentre treballem per als altres. Amb el Concert pretenem oferir la possibilitat a la gent del barri de passar-ho bé mentre col·labora en una bona causa. La música és una eina que uneix les persones i, per tant, d'aquesta unió poden sortir moltes coses positives. Una cosa que hem observat en les darreres edicions, és que les persones del públic no venen soles i, a més, es troben amb

amics, veïns i coneguts a l'entrada del concert i peten la xerrada: això ens fa veure que és un acte que contribueix a crear comunitat.

Si algú vol donar suport a la tasca del Rotary més enllà d'assistir al concert, quines vies té per col·laborar o formar part dels projectes solidaris?

Si parlem del Concert i del projecte beneficiari d'enguany, a més d'assistir es pot aportar a la Fila Zero o al compte ES04 2100 3043 4822 0060 1209. Si parlem de col·laborar de manera més continuada, el Club està obert a totes aquelles persones que comparteixin els nostres valors de servei, companyonia, integritat, diversitat i lideratge; que se sentin identificats amb formar part d'un grup d'amics, de Sarrià, compromesos a treballar per als col·lectius vulnerables, per què no dir-ho, de vegades també alguna aportació econòmica. Poden contactar amb nosaltres al correu: rc.barcelonasarria@rotary2202.org

© Rotary Club de Barcelona

CARRER ARIMON 29

SARRIÀ - SANT GERVASI

DISSABTES I FESTIUS
DEMANEU CITA
931 290 480

ADESORO
COMPRA-VENDA

COMPREM
OR

Al preu més alt!

ELS VOSTRES DINERS A L'INSTANT · TAXACIÓ A DOMICILI · HORES A CONVENIR

COMPREM
JOIES

COMPRA-VENDA
LINGOTS

COMPREM
OR

COMPREM
PLATA

INVERSIÓ AMB
CONFIANÇA

Allà on el cel toca la ciutat: un viatge a l'Observatori Fabra

123 anys d'astronomia, meteorologia i història al cor de Collserola

ANA RUBIÓ JIMÉNEZ

L'Observatori Fabra contempla Barcelona des d'un lloc privilegiat a la Serra de Collserola. L'edifici s'alça imponent a la vora d'un mirador, i corona la ciutat aliè a les mirades encuriosides d'aquells que, des dels carrers, se'l miren en la llunyania i es pregunten què hi deu passar allà dins. Els qui han tingut el goig de visitar-lo, saben que l'Observatori és digne de veure tant per dins com per fora, cosa que el converteix en el destí perfecte per un matí de diumenge, per a qualsevol barceloní i barcelonina.

Arquitectura, astronomia, meteorologia i història; l'Observatori Fabra fa 123 anys que està en funcionament i, com explica el meteoròleg Alfons Puertas, "s'hi ha treballat cada dia sense interrupció des que es va inaugurar, incloent-hi la Guerra Civil Espanyola i la pandèmia". Actualment, és un laboratori actiu on astrònoms, meteoròlegs i sismòlegs s'encarreguen de mantenir viva la recerca i la tradició.

La instal·lació és propietat de la Reial Acadèmia de les Ciències i les Arts, que va impulsar el projecte a finals del segle XIX. La construcció volia substituir les observacions astronòmiques que, fins aleshores, es feien des dels terrats de les Rambles. Aquesta pràctica va finalitzar forçadament amb l'arribada del

nou sistema d'enllumenat, tot obligant l'Acadèmia a cercar una alternativa. L'oportunitat es va materialitzar el 1902, amb la mort de Camille Fabra i Fontanals. Assessorat per la seva dona, Dolors Puig, aquest empresari i polític català va donar la seva herència a la institució per fer realitat l'Observatori. En honor seu, aquest va passar a anomenar-se Observatori Fabra.

Arquitectura i astronomia

L'edifici és especial tant de dia com de nit, i això es deu no només a la seva funcionalitat, sinó també a la seva estructura. El projecte arquitectònic s'emmotlla perfectament a les necessitats astronòmiques, gràcies a la col·laboració entre l'arquitecte Josep Domènech i Estapà i l'astrònom Eduard Fontserè, que va vetllar perquè es complissin els requisits físics indispensables per a l'estudi científic del cel. Aquesta simbiosi va donar lloc a una construcció circular amb una gran cúpula mòbil i un pilar central, que no està en contacte amb la resta del conjunt. D'aquesta manera, el telescopi queda lliure de qualsevol vibració provocada pel moviment humà, que impossibilitaria l'observació.

Concretament, l'Observatori Fabra disposa de dos telescopis. El petit, construït sobre dos pilars independents, és

de tipus meridional i, entre moltes altres funcionalitats, antigament s'utilitzava per calcular l'hora exacta. El gran compte amb dos eixos de rotació que permeten enfocar-lo cap a qualsevol punt del cel i, principalment, es feia servir per a l'estudi d'asteroides. Ambdós tenen més de cent vint anys i, a diferència del que succeeix amb els instruments actuals, es conserven en perfecte estat. Així ho explica el meteoròleg Puertas: "La majoria d'aparells que hi ha a l'observatori sobreviuen al propietari i a diverses generacions posteriors i això, amb les noves tecnologies, ja no passa".

La vida domèstica de l'Observatori

Que al pati de casa hi hagi un seguit d'aparells científics és inusual, però a vegades passa i així va ser per a la família Campo durant gairebé vuitanta anys. Amb la seva obertura, la família es va traslladar a l'Observatori per treballar-hi com a masovers, i va ser allà on van néixer les generacions futures. Puertas, que va tenir el goig de conèixer Margarita Campo, la primera criatura nascuda a l'edifici, relata l'admiració amb què ella parlava dels telescopis que li van fer possible l'observació del cel des de ben petita. La família gaudia d'unes estances a la planta baixa de l'edifici i convivia amb l'equip de científics que treballava fins a la matinada. Durant els bombardejos de la Guerra Civil espanyola, la seva localització, aïllada dels nuclis urbans, en va assegurar la protecció i va esdevenir un lloc de refugi per als familiars dels qui hi treballaven.

"Els científics arribaven amb el funicular del Tibidabo, que tenia preus populars

a diferència d'ara, que és una atracció del parc". En les visites guiades, Puertas relata el dia a dia dels estudiosos de l'Observatori i resol els misteris del projecte. Qui espera trobar una cúpula completament oberta o un telescopi de conte infantil, s'adonarà de la imatge esbiaixada que sovint ofereix l'imaginari col·lectiu i entendre les condicions que fan possible les observacions. Avui dia, l'astronomia que s'hi practica és purament divulgativa, ja que el cel de Barcelona no fa possible l'estudi rigorós perquè, com lamenta Puertas, "la ciutat s'ha contaminat de llum". Tanmateix, la visibilitat actual permet identificar alguns planetes del sistema solar i gaudir de vistes impressionants, i és per això que s'organitzen observacions nocturnes tot l'any.

Meteorologia

L'activitat principal, però, no és l'astronomia sinó la meteorologia: "No fem la previsió del temps, sinó que registrem el temps per conèixer el clima de Barcelona i estudiar-ne les variacions". Alfons Puertas comparteix que l'estudi meteorològic es fa a partir de trentenes -trenta anys- i que, en aquest camp, el valor de l'Observatori és altíssim, ja que disposa de dades des de 1914. En un present incert on gairebé tota la tecnologia funciona amb corrent elèctric, Puertas destaca els objectes analògics, com l'heliògraf, que fan possible mantenir un registre del temps en qualsevol circumstància. L'heliògraf en qüestió s'utilitza per recollir sistemàticament les hores de sol, fent servir una lupa amplificada i els mateixos raigs de llum.

Un cop al trimestre, el Centre Cívic l'Elèctric organitza una sortida trimestral per visitar l'Observatori Fabra, que reuneix grans i petits i meravella tothom. Aquesta proposta s'emmarca en un cicle d'activitats per potenciar la descoberta del territori i fomentar el teixit veïnal. Pròximament, han organitzat un seguit de trobades dedicades a la recuperació de la pedra seca a Collserola, programades per al mes de novembre. ■

30a Mostra COMERÇ SANT GERVASI

dissabte de 10 a 20 h

22

novembre
2025

carrer **MUNTANER**
entre C/Bisbe Sivilla i rda. Gral. Mitre

organitza:

col·labora:

Aigües de
Barcelona

BARCELONA
COMERÇ

amb el suport de:

Ajuntament de
Barcelona

Districte de
Sarrià - Sant Gervasi

www.barnavasi.com / [@eixsantgervasi](#)

Verd al voltant de la Parròquia de Sant Vicenç de Sarrià

© Cristina García Bladé

PEPA TORT

L'església de Sant Vicenç de Sarrià constitueix el centre neuràlgic del nostre barri. Al seu voltant se situen tres places amb nom propi que contenen sengles enjardinaments: la placeta del Roser; la plaça del Consell de la Vila, on se situa la Seu del Districte; i la plaça de Sarrià, flanquejada a ponent per la façana principal de la parròquia i a llevant per la recentment inaugurada Biblioteca J. V. Foix.

Quatre apunts històrics

La parròquia de Sant Vicenç de Sarrià és un temple mil·lenari, descrit en una placa commemorativa de 1987 situada a la façana principal.

La primera referència coneguda sobre l'existència d'aquesta església s'esmenta l'any 987, quan encara no existia Sarrià com a poble. El 1147 es consagra un nou temple romànic al mateix lloc i a partir de l'any 1370 es remodela en estil gòtic. En aquest període, el temple va acollir el famós retaule de Sant Vicenç, que es conserva al Museu d'Art de Catalunya. Quatre-cents anys més tard, el 1779 s'inicia un projecte d'ampliació del temple que es perllonga fins a l'any 1816. L'any 1936 el temple pateix els estralls de la Guerra Civil i queda força malmès. Posteriorment es restaura.

L'edifici actual, d'estil neoclàssic i catalogat com a "bé cultural d'interès local", consta de tres naus comunicades entre si amb arcs de mig punt, amb un creuer cobert amb cúpula, i capelles a les naus laterals i al costat del presbiteri. Es va preveure la construcció de dos campanars octogonals d'uns 44 m d'alçada amb escales de caragol de pedra picada, però finalment només se'n va fer un. El rosetó vidriat representa Santa Eulàlia i Sant Vicenç sostenint uns brots de vinya.

La placeta del Roser

Amagada entre la façana lateral sud de l'església de Sant Vicenç de Sarrià i

© Cristina García Bladé

els jardins privats de can Margenat, la menuda i ombrívola placeta del Roser constitueix un indret sorprenent per la seva singularitat i quietud. Està presidida per una imatge de la Mare de Déu del Roser, patrona de la vila i conté un brollador circular de peu, que subministrava antigament aigua al veïnat.

Al xamfrà amb el carrer Major, se situa la casa senyorial de can Margenat, una de les més antigues de Sarrià. D'estil neogòtic, es va construir al segle XVI, quan aquest indret estava envoltat de grans extensions de terres de conreu i vinyes, on es feien molt bones collites de vi.

La placeta conté tres velles tipuanes, que a la primavera, en caure la flor, deixen una esplèndida catifa de color groc intens. Un parterre que limita amb el jardí de can Margenat conté un esponerós conjunt de margallons, la genuïna palmera autòctona de les regions mediterrànies, amb fulles grosses amb forma de ventall, que s'utilitzen per fer escombres i objectes de cistelleria.

Darrere, albirem el gran til·ler del jardí de can Margenat, que s'enlaira vigorós mostrant la seva exuberant capçada.

© Cristina García Bladé

La plaça del Consell de la Vila

Presidida per l'antic edifici catalogat de l'Ajuntament de Sarrià, actualment Seu del Districte de Sarrià - Sant Gervasi, la plaça està envoltada per un conjunt d'habitatges històrics que ens transporten al Sarrià antic. Una estàtua de bronze, la deessa "Pomona", del gran escultor Josep Clarà, simbolitza l'abundància i ens dona la benvinguda.

La vegetació es redueix a la presència d'alguns plàtans (gènere *Platanus*) dins escocells, alineats al perímetre de la plaça. Són relativament joves i no gaire esponerosos, però a l'estiu ombregen agradablement l'indret. Tres pruneres de fulla vermella s'alineen al marge del carrer Negrevernis i una tercera s'endinsa en solitari al marge nord de la plaça.

La plaça de Sarrià

Situada entre l'església de Sant Vicenç de Sarrià i la biblioteca J.V. Foix, la plaça esdevé el centre neuràlgic del barri, el lloc de trobada de totes les iniciatives de cultura popular. Sardanes, mercats diversos, concerts, etc., s'anuncien regularment a la graella d'actes.

Al voltant de la plaça s'alineen un conjunt de plàtans d'ombra, no gaire vells, a excepció del situat al límit amb el carrer Major, que té una presència i dimensions més grans. Segons l'angle solar, el conjunt arborel s'emmarca nítidament sobre la façana vidrada de la nova biblioteca.

A banda i banda de l'escalinata de l'església albirem una esponerosa prunera vermella i, també, alguns xiprers que atresoren una àmplia simbologia espiritual. ■

CONEIXEM ELS OCELLS

El titella

ENRIC CAPDEVILA

El titella (*Anthus pratensis*) és un petit ocell migrador que cria a la major part de la meitat nord d'Europa i Àsia, i que hiverna al sud d'Europa i d'Àsia i al nord d'Àfrica. A l'hivern és força comú, especialment en els ambients oberts, com prats, jardins o pastures, prop de l'aigua, i més escàs en els de muntanya. Forma part de la família dels motacíl·lids, ocells de mida petita amb les cues llargues, com les cueretes i les piules.

El titella és un ocell de mida petita, mesura uns 15 centímetres. Té un plomatge molt discret, de tons marrons, que mimetitzen amb el terra, i sense cap tret distintiu; això el fa difícil d'identificar i es pot confondre amb la resta d'*Anthus* que es poden observar a Catalunya: trobat, grasset de muntanya, piula dels arbres i piula gola-roja; tot i que el titella és el més comú. Per identificar-los cal tenir en compte l'època (el titella i la piula gola-roja són migradors i hivernants), i fixar-se en les taques alars i el cant. El titella té l'esquena de color bru olivaci, amb estries fosques, i el ventre de color blanc brut, ratllat. La cua és llarga i amb les plomes externes blanques. La gorja és blanca, amb una fina bigotera negra. Al cap destaca una franja blanca sobre l'ull, i el bec fi, típic d'insectívor. Les potes són fines, d'un color bru ataronjat, amb ungles molt llargues, sobretot la posterior, llarga i recta. Mascle i femella tenen el mateix plomatge, i els joves, quan arriben a hivernar, tampoc es distingeixen dels adults.

Té hàbits terrestres i gregaris, per això es pot observar sovint per terra i en grup. Es desplaça per terra en cerca d'aliment, rarament es posa en arbres o branques, en canvi, sí que ho fa sobre pedres o protuberàncies del terreny. Picoteja el terra, on cerca petits invertebrats, sobretot mosques, mosquits i escarabats, i llavors. Té un vol lent i ondulat, sacseja les ales de forma alterna.

Té un cant característic i repetitiu, que a l'hivern usa poc, on repeteix les síl·labes bis-bis-sit, i d'aquí el nom en castellà de bisbita. En vol realitza un cant *en paracaigudes*, les notes són dèbils quan s'eleva i més accelerades i fortes quan baixa. ■

Dita: Quan l'octubre és acabat, tots els ocells d'hivern ja són arribats

Mil Fulls

Antonio Bernal Orta

TASTI LA NOSTRA PASTA DE FULL

ELABORACIÓ PRÒPIA

Calaf, 33 baixos • 08021 Barcelona
936 762 807 • 699 478 569 • milfulls@hotmail.com

[@milfulls_calaf](#) • www.milfulls.com

Restaurante Hidalgo

Horari 13 a 16h | 20 a 23h de dilluns a diumenge (*diumenge nit i dilluns nit tancats*)

MENÚ DIARI 16,50€ | Plats de temporada | Paella per endur

Carrer Balmes, 396 | Reserves 93 417 11 96

(Mercat de Sant Gervasi | Metro: Putxet)

NOU LLIBRE DEL JARDÍ: Viure l'espai públic. Activisme veïnal i recuperació de la festa al carrer (Sarrià 1975-1980)

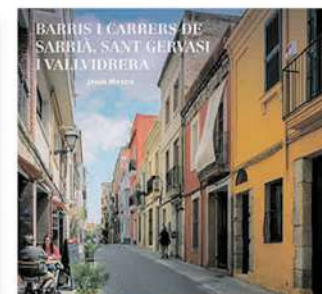
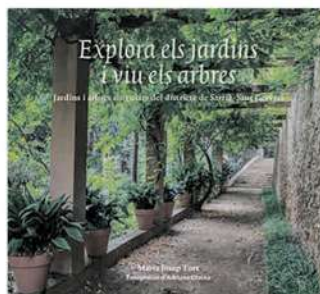
El Jardí
PREMSA LOCAL · SCCL

El 1975, fa cinquanta anys, en una Barcelona grisa i assetjada per l'especulació, va sorgir una resistència ciutadana que lluitava contra la dictadura i a favor de la democràcia. A Sarrià aquesta lluita es va fer sota el guiatge de l'Associació de Veïns i va comptar amb l'impuls i la força de diversos grups de joves del barri que van fer pinya amb els veïns. Un llibre de Jesús Mestre, Joan Rosés i Pepa Tort

VIURE L'ESPACI PÚBLIC

ACTIVISME VEÏNAL I RECUPERACIÓ
DE LA FESTA AL CARRER (SARRIÀ 1975-1980)

Jesús Mestre, Joan Rosés, Pepa Tort

On podeu trobar els llibres d'El Jardí

LA BONANOVA: **PICTUM**, ps. de Sant Gervasi, 40 | **Llibreria OASI de lletres**, c/ Muntaner 511 | **Papereria Bonanova**, ps. de la Bonanova, 5 | EL PUTXET I EL FARRÓ: **Llibreria Albatros**, av. República Argentina, 45 | **Things & Like**, c/ Saragossa, 78 | GALVANY: **Quiosc Blau**, Plaça Molina | **Casa Usher**, c/ Santaló, 79 | **Llibreria Pleyade**, c/ Johann Sebastian Bach, 10 | SARRIÀ: **Quiosc Cristina Conde**, c/ Capità Arenas, 40 (cantonada ps. Manuel Girona) | **Numa**, c/ Santa Amèlia, 31 | **PICTUM Sarrià**, Major de Sarrià, 6 | **Papereria Spot**, Major de Sarrià, 24 | **A Peu de Pàgina**, Major de Sarrià, 50 | **Llibreria de la Plaça**, ps de la Reina Elisenda, 2 | BARCELONA: **La Capell**, Plaça Nova, 5, i Baixada de la Llibreteria, 7 | **Claret**, c/ Sicília, 410

PVP: 20,80 € | 120 pàg. | format: 24 x 22 cm | 250 fotografies inèdites

Tots parents, tots diferents

CRISTINA JUNYENT

Els humans moderns vam aparèixer a l'Àfrica. Amb el temps, petits grups es van aventurar a explorar el món: van travessar deserts, selves i mars fins a colonitzar tot el planeta. En cada nova terra, el clima, el paisatge i la vida els van modelar d'una manera única. Som, doncs, fruit d'una mateixa arrel i, tanmateix, irrepitiblement diversos. Tots parents i tots diferents alhora.

Cada regió de la Terra té un clima propi, determinat per la temperatura, la pluviositat i la llum solar. Aquestes condicions defineixen quines plantes hi creixen i quins animals hi viuen, adaptats a cada entorn. Més insolació i més pluja donen lloc a la selva tropical; menys pluja, a la sabana; i gairebé gens, al desert càlid. En zones fredes i poc assolellades, si plou molt hi ha taigà; si plou poc, tundra; i si no plou gens, desert fred. A les zones temperades, com la nostra, les variacions originen climes com el mediterrani o l'atlàntic, amb estacions marcades i condicions més amables.

L'aspecte d'una persona —el seu fenotip— és el resultat d'un equilibri constant entre els gens i l'ambient. El genotip heretat es desplega sota la influència d'un entorn que actua des del primer instant, quan es forma el zigot. Gens i ambient interactuen de manera complexa, i sovint és difícil separar-ne el pes. L'entorn no és només el clima o el paisatge: és tot allò que ens envolta. El sol que ens embruneix la pell, l'exercici que modela els músculs o l'alimentació que condiciona el creixement en són exemples immediats. Però al llarg de les generacions, l'ambient selecciona els gens, de manera que cada població conserva en el genoma la història dels llocs on han viscut els seus ancestres.

Com passa amb els animals, també entre els humans hi ha adaptacions visibles segons l'entorn. Les guineus de zones fredes són més corpulentes i amb orelles petites; les del desert, més petites i amb orelles grans per dissipar la calor. En les persones, els massais, que viuen en climes càlids, tenen un cos estilitzat que ajuda a perdre calor, mentre que el cos dels inuits, en ambients freds, és compacte i conserva la temperatura. Els pigmeus i altres pobles de les selves del sud-est asiàtic tenen una estatura més baixa, que facilita el moviment entre la vegetació i redueix el consum d'energia en un ambient càlid i humit.

El color de la pell és també fruit de l'adaptació. A l'Àfrica, la pell fosca protegeix de la intensa radiació solar, mentre que a latituds altes la pell clara afavoreix la síntesi de vitamina D. Els gens associats a la pell clara es van estendre per Europa i Àsia fa només entre 8.000 i 10.000 anys. Entre els afroamericans traslladats a Nord-amèrica, la manca de vitamina D va afavorir, per selecció natural, un cert aclariment de la pell, ja que el raquitisme pelvià dificulta o no permet el part. La diversitat actual del color de la pell és, doncs, relativament recent: durant la major part de la seva història, l'espècie humana ha tingut la pell fosca.

Els habitants d'alta muntanya, com els de l'Himàlaia o dels Andes, s'han adaptat a la menor pressió d'oxigen, que fa bullir l'aigua a uns 80 °C. Per respirar millor, han desenvolupat un tòrax més ample i adaptacions en l'hemoglobina que n'augmenten l'eficiència. En algunes poblacions establertes de fa mil·lennis s'han seleccionat variants genètiques que milloren la captació d'oxigen o la producció d'hemoglobina, cosa que

Home andí amb vestit tradicional. Wikimedia Commons.

facilita la supervivència en altitud. Es diu que les colonitzadores castellanes preferien passar l'embaràs a la costa o en valls més baixes dels Andes, ja que a l'alta muntanya sovint hi tenien complicacions. Els esportistes d'elit, per la seva banda, aprofiten l'augment de glòbuls vermells que es produeix en altura per millorar el rendiment, tot i que el dopatge sanguini —extreure sang i reinfondre-la abans de competir— és una pràctica prohibida.

En l'expansió dels humans pel planeta, les pressions selectives de cada entorn van modelar algunes característiques externes. L'aspecte físic es va anar diferenciant segons els llocs on es van establir els grups humans. Amb el

temps, aquestes adaptacions visibles van donar peu al concepte de raça humana, una eina mal emprada i amb un significat biològic molt superficial. La genètica mostra que hi ha més variació dins de qualsevol població que no pas entre poblacions diferents: les diferències entre grups humans són molt menors del que el racisme vol fer creure.

Per entendre-ho, pensem en una zebra: canviar el color de la pell pot ser tan senzill com inhibir o activar un enzim que regula la pigmentació. Aquesta flexibilitat biològica ens recorda que les diferències superficials entre humans són només això: aparences variables dins d'un mateix arbre genealògic que ens uneix molt més del que ens separa. ■

■ lluís bragulat ■

can lluis des de 1971

- xarcuteria
- formatges
- embotits d'elaboració pròpia

C/ Pàdua, 105 | canlluis@movistar.es | tel. 93 212 54 48

Segueix-nos a: [www.facebook.com/canlluis.bragulat](https://facebook.com/canlluis.bragulat)

REMEIS I CUINA DE CONVENT

El caqui

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA

El caqui (llat., *Diospyros kaki*, cast., *palo santo*) és un arbre originari d'Àsia. Es conrea a la Xina i al Japó des

del segle VII, però no arriba a Europa fins al segle XIX. A la dècada de 1870 entra a Itàlia i a Espanya. Fa una fruita de forma rodona que gaudeix d'un agradós gust dolcenc, tot i que hi ha varietats amb un tast més astringent i aspre.

L'aparença exterior del caqui madur és la d'un tomàquet, però amb un to ataronjat i amb una polpa molt dolça i tova, talment com si fos melmelada, boníssim al gust del paladar. Per la tardor, quan el caqui ja té a punt els seus fruits saborosos a punt de ser collits, els colors vius són una meravella, amb les branques dels caquis carregades de fruita, que agafen totes les tonalitats del color taronja i, sense trencar-se, sostenen uns fruits grossos com pomes, amb una dolçor

intensa no comparable a cap altra fruita coneguda.

El caqui aporta magnesi i potassi a l'organisme i, també, ens regala nombroses vitamines que contribueixen al creixement i desenvolupament dels ossos. Estudis recents han posat de manifest les seves virtuts antioxidants i que afavoreix el trànsit intestinal. La seva ingesta en temps tardor reforça el sistema immunitària i evita els refredats sobretot si, alhora, es mengen combinats amb taronges, que són una fruita antioxidant que alenteix l'envelliment cel·lular.

En alguns indrets, com ara a Florida i a Califòrnia, s'ha promogut el conreu del caqui no només per la fruita que aporta, sinó també per les característiques de la seva fusta, que és molt densa, elàstica i resistent, usada per fer guitarres, llançadores i bastons per a jugar al golf.

A l'article vinent us vull parlar, si Déu vol, sobre les nombroses propietats de la soja. ■

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA, ARXIVER DELS CAPUTXINS

Cuidar aquells que cuiden: una responsabilitat col·lectiva

MARIELA MONTENEGRO

En les societats actuals, segons dades de l'OMS (2025), existeix una major prevalença de demències, que són el resultat d'afeccions com l'Alzheimer i, per tant, una major quantitat de persones en situacions de dependència total o parcial. L'Organització Mundial de la Salut reconeix la demència com una prioritat de salut pública.

En aquest context, la demanda de persones cuidadores –tant informals com formals– ha augmentat considerablement. Davant l'avanç d'afeccions neurodegeneratives, el rol de la persona cuidadora esdevé essencial per mantenir la qualitat de vida de qui la pateix. Reconèixer i valorar la seva feina, siguin familiars o professionals, és una necessitat urgent. No només perquè garanteixen l'atenció diària de persones amb dependència, sinó també perquè ens recorden, en la seva labor silenciosa i a vegades invisibilitzada i sense reconeixement social, l'essència de la nostra condició humana: la interdependència, la vulnerabilitat i la cura mútua. Cuidar és una forma de coneixement, una pràctica situada, complexa i profundament humana. Implica habilitats físiques, emocionals i relacionals que rara vegada es reconeixen en la justa mesura.

Les persones que cuiden en l'àmbit no formal, majoritàriament dones, assumeixen aquest rol sense preparació prèvia, en contextos marcats per l'esgotament, la incertesa, la precarietat i la solitud. Al seu costat, els i les professionals de la cura enfronten jornades extenuants amb escàs reconeixement social i recursos limitats. Ambdós grups conformen una xarxa invisible que fa possible la vida amb dignitat de qui travessa afeccions causants de demència.

Però qui cuida els qui cuiden? La sobrecàrrega física, el desgast emocional i l'aïllament social són experiències comunes de qui cuida. Per això, construir xarxes de suport entre elles no és un luxe, sinó una necessitat urgent. En aquest sentit, és prioritari possibilitar espais on puguin compartir experiències, reconèixer-se en l'altre, intercanviar sabers i donar sentit a l'acte de cuidar. Aquestes xarxes no només alleugereixen el pes del dia a dia, sinó que també teixeixen un relat compartit que dignifica i cohesiona.

Des de la perspectiva de l'ètica de la cura, cuidar no és un acte menor o subsidiari, sinó un valor central de l'organització de les nostres societats. Aquesta perspectiva trenca amb els discursos assistencialistes que invisibilitzen tant la persona cuidada com qui cuida a mers objectes d'intervenció. En canvi, proposa un enfocament que posa al centre la dignitat de la persona, reconeixent la seva història, els seus desitjos, la seva autonomia possible i el seu context relacional.

Es necessita una narrativa col·lectiva que retorni sentit a l'acció de cuidar, una que no la redueixi al sacrifici individual ni al mandat moral, sinó que la situï com una responsabilitat social compartida, travessada per la justícia social i el reconeixement mutu. Cuidar no hauria d'implacar renunciar a la mateixa salut, als vincles o al projecte vital. Acompanyar i sostenir aquells que cuiden és, en última instància, una forma de cuidar el teixit social en conjunt. Perquè en una societat veritablement justa, cuidar és un dret, no una càrrega; i ser cuidat és un acte de dignitat, no d'abandonament. Reivindicar aquesta mirada no és només una qüestió de salut pública: és una qüestió d'humanitat. ■

MARIELA MONTENEGRO ÉS EDUCADORA SOCIAL DE LA FUNDACIÓ USZHEIMER

ES TRASPASSA PERRUQUERIA A VALLVIDRERA

**70m²
Cèntrica.
Contracte de 10 anys.
En ple rendiment.
Sense competència al barri.**

**Per a més informació:
Tel/WhatsApp 665929950
Tel 934068182**

ESCANEA 'M

BCN SURF SHOP

OUTLET BCN SURF

C/ BALMES 310

5 de novembre
Día mundial del
cuidador

Fundació
USZHEIMER

FUNDACIÓ USZHEIMER
Centre de Dia i Unitat de Memòria

Guia de comerços i empreses dels barris de Sarrià i Sant Gervasi

FARMÀCIA

FARMÀCIA - ORTOPÈDIA
Farmàcia Marco Consentino
 Llic. José A. Marco Consentino
 c/ Puig Reig 10, 08006 Barcelona
 935 28 61 46
 Encàrrecs: 722 28 65 95
marco.consentino@cofb.net

FARMÀCIA

FARMÀCIA CABANAS
 muntaner 476 · Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanass
 93 201 03 89

FARMÀCIA

FARMÀCIA PALLARÉS
 DES DE 1989
 Via Augusta, 189, 08021 BCN
 Tel. 93 209 27 63
 Mòbil 646 59 28 50
info@farmaciapallares.es
 Segueix-nos!
 De dilluns a dissabte de 9 a 22 h

RESTAURACIÓ

EL PEÑOL RACO
 Menjars casolans
 També per emportar
 c/ Maria Auxiliadora, 21
 08017 Barcelona
 Tel. 93 204 75 01

JOVENTUT

COM ENFOCAR LA TEVA VIDA

www.enfocar.cat

AL-ANON A SARRIÀ

**Si el alcoholismo te envuelve
 No le sigas el hilo**
 Tel. 93 201 21 24
www.al-anon.org

XARCUTERIA

XARCUTERIA HERNANDO
 Balmes 296 | 08006 BCN
 Tel. 93 200 39 48
ramon@hernandoxarcuter.cat
www.hernandoxarcuter.cat

ALIMENTACIÓ

lluís bragulat
 can lluís des de 1971
 xarcuteria - formatges
 embotits d'elaboració pròpia
"50 anys junts"
 c/ Pàdua, 105
 08006 Barcelona
 Tel. 93 212 54 48
canlluís@xarcuteriabragulat.es

PUBLICITAT:
josepm@diarieljardi.cat
 606 083 371
 Sarrià-Sant Gervasi
carne@diarieljardi.cat
 639 663 278
 Digital

ASSEGURANCES

ASSEGURANCES MATMEU

Dte. 15%
 C/ MANDRI 62 BCN
687 54 14 50
www.matmeu.es

PASTISSERIA

Mil Fulls
 Antonio Bernal Orta
www.milfulls.org
 segueix-nos! [@milfulls_calaf](#)
 Calaf, 33 baixos
 08021 Barcelona
 Tel. 936 762 807
 Tel mòbil 699 47 85 69
milfulls@hotmail.com

QUIROMASSATGE

Centre d'Osteopatia i Quiromassatge
Susanna Costa

- Osteopatia
- Drenatge limfàtic
- Quiromassatge i Reflexologia
- Reiki Usui
- Access Bars

PREUS ESPECIALS PER ABONAMENTS
XECS REGAL
 Horari de dilluns a divendres de 10h a 20h
És necessari reservar cita
www.quiromassatgesusannacosta.com
 629 775 549 / c/Artesa de Segre, 4

ART I ANTIGUITATS

AnnaRosich
 Art i antiguitats
Comprem i venem
 ANTIGUITATS
 JOIERIA - BIJUTERIA ANTIGA
 RELLOTGES - PLOMES
 BINOCLES ANTICS
 PLATA
 CÀMERES - FOTOGRAFIA
 DECORACIÓ VINTAGE
 DISCS DE VINIL
 IMATGES RELIGIOSES
 CRISTALL - PORCELLANA
 JOGUINES
Tel. 609 388 557

EL TEU SOMRIURE, A LES MILLORS MANS

A AG CLINIC, unim tecnologia d'avantguarda i un equip multidisciplinari per oferir-te tractaments personalitzats i resultats excepcionals.

Treballem amb totes les especialitats odontològiques:

- **Implantologia**
- **Estètica dental**
- **Ortodòncia**
- **Prostodòncia**
- **Odontopediatria**

I molt més, amb l'objectiu de cuidar la teva salut bucodental amb precisió, proximitat i excel·lència.

Reserva la teva cita o demana més informació sobre nosaltres i les nostres ofertes a:

+34 684 746 020 [@dentalclinic.ag](#)

Carrer de Marc Aureli, 42
Sarrià-Sant Gervasi, 08006 Barcelona

